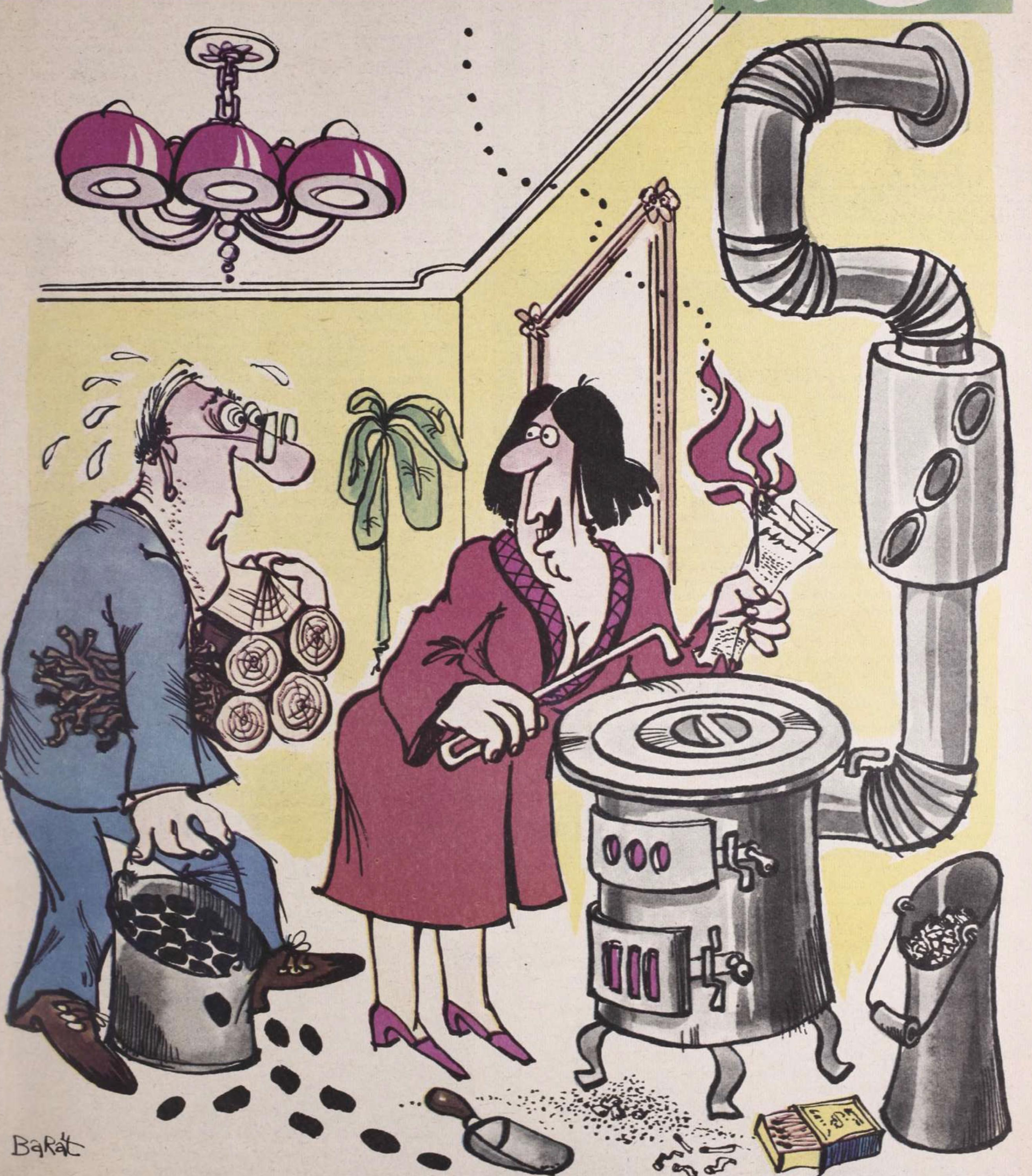
38. ÉVFOLYAM, 44. SZÁM Ára: 3,– Ft 1982. NOVEMBER 4.

HARMINCEZER FORINTOS REJTVÉNYÜNK

első fordulója a 14. oldalon

Ludas Matyi

Baráth József rajza

KORSZERŰ FŰTÉS

– Milyen jó, hogy annak idején nem volt pénzünk olajkályhára!

(MITŐL LESZ MELEGÜNK? – REVÜNK A 8–9. OLDALON)

MAGYAR BOLONDOS LEG-SZIKON

– És most Márkus néni megkísérli átugrani a hat csövet!

Ne kicsinyeskedjünk!

Hogy rohan az idő! Én meg csak ülök és olvasok. Szeptember 29-én a Magyar Hírlapban azt, hogy az Árhivatal képviselője cáfolta az autóáremelésekről elterjedt híreszteléseket, mondván, hogy „1982-ben nem történik változás a személygépkocsi-árakban". Október 11-én pedig már azt olvasom a Hétfői Hírekben, hogy a belkereskedelmi minisztérium illetékese így nyilatkozott a híresztelésekről: „A Trabant és Wartburg kocsiknál történt műszaki változtatás következtében valóban szóba került kisebb áremelés. Elképzelhető, hogy innen eredtek a találgatások. Az áremelés egyébként megtörtént, 700–1000 forinttal lettek drágábbak az NDK-kocsik." Valóban elképzelhető, hogy innen eredtek a találgatások. Dehát így könnyű találgatni! Vagy mégsem? Hiszen szeptember végén az Árhivatalban még azt mondták, hogy az idén nem történik változás és 11 nap múlva kiderült, hogy történt változás. Így rohan az idő! Vagy szeptember végén a Trabant meg a Wartburg áremelése már elvégeztetett, és az, hogy nem történik változás, a továbbikra vonatkozott? De akkor miért nem említették meg ezt a változást?

Mert nem mindig rohan ám az idő! Szeptember 27-én a konzervipari vállalatok felemelték több konzerv, jam, gyümölcsszörp és hűtőipari termék árát. Erről először két héttel később, a Heti Világgazdaság október 9-i számában olvashattunk hírt. (Másutt lapzártáig azóta sem.) De akkor sem a vállalatok közleménye látott napvilágot. Pedig „a szabadárformába tartozó árak változásáról az azt megvalósító gazdálkodó szervezet tájékoztatja a lakosságot – mondja egy nemrég kiadott rendelkezés. A tájékoztatás általában akkor szükséges, ha az árváltozás tartós, számottevő mértékű és jelentős cikket vagy a cikkcsoport egészét érinti, illetőleg ha a cikket a lakosság széles köre vásárolja". Megtudtam, hogy ez erre az emelésre nem vonatkozik, mert nem a „cikkcsoport egészét érinti" (nem valamennyi konzervet) és mert az emelés mértéke nem számottevő. Így azt is megtudtam, hogy mi nem számottevő: 4 forint nem az – ennyivel drágult a literes zöldborsó – és akkor kicsinyeskedés lenne egyáltalán számnak tartani azt a 1,30-at, amivel a félliteres, málnaszörp ára emelkedett 21 forintról 22.30-ra. De mire mindezt megtudtam, már két nagyáruházunk hirdetését is olvastam, hogy egy ideig engedménnyel árusítják a szörpöket: a málnaszörpöt 22,30 helyett 17,80-ért. Kevesebbért, mint az áremelés előtt. Mert nyilván nem vásárolja „a lakosság széles köre". De akkor miért emelték fel az árát?

Ezen még egy ideig eltöprengtem, aztán rájöttem, hogy így lekésem a következő lapzártát is. Hiszen mint a fenti példák bizonyítják, rohan az idő! És az idő pénz! Többnyire több pénz. Szerencsére az autón kívül – amit továbbra sem szándékozom vásárolni – tényleg nem számottevően több pénz. Csak itt 1–2 forint, ott 3–4 forint . . .

Földi Iván

Bűntudat

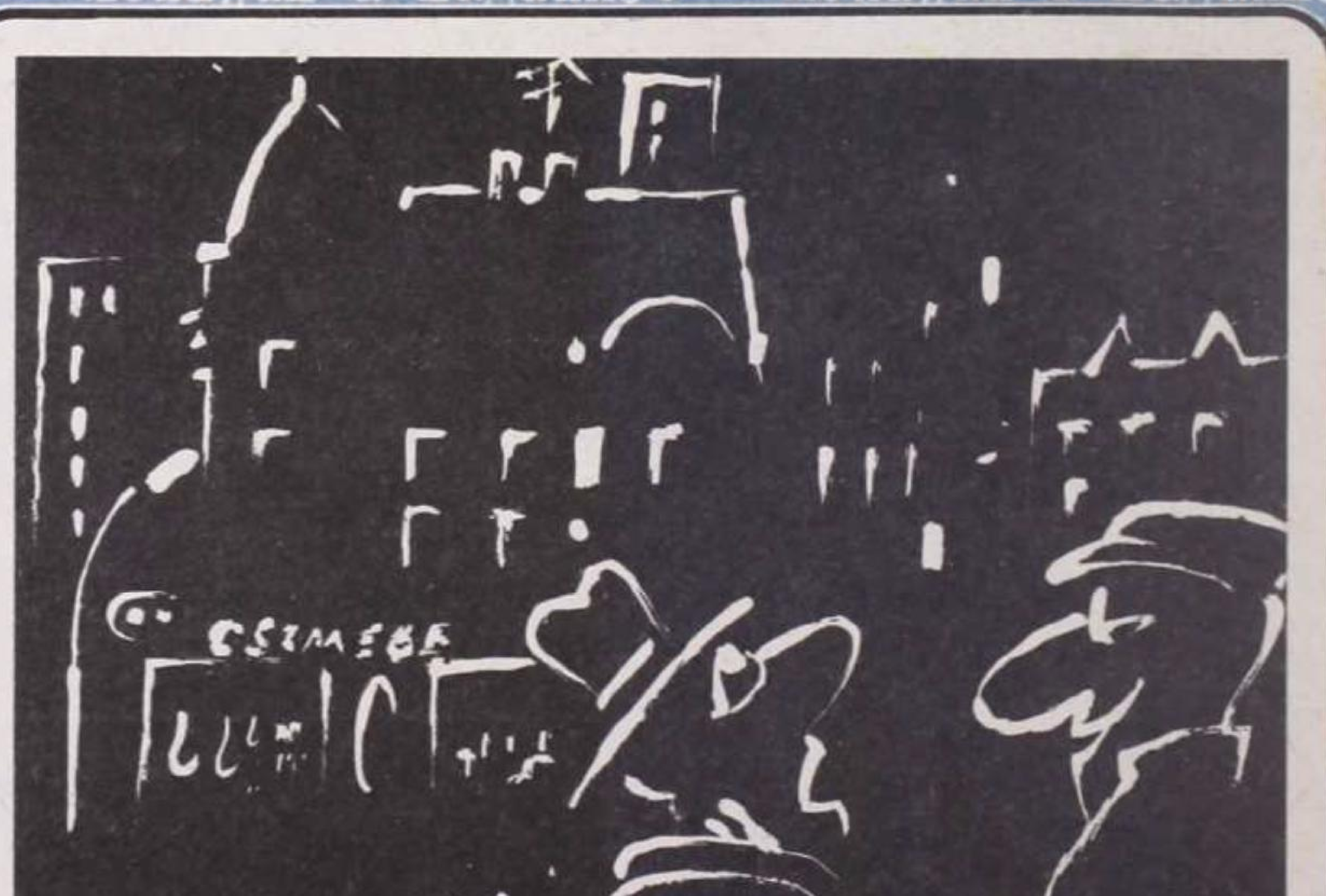
Nyomtatott kis levélkét kaptam a kerületi tanács végrehajtó bizottságától, amelyben megkérnek, hogy szép kerületünk még szebbé tétele érdekében ragadjak seprűt és lapátot, s az utcán, gépjárművem alatt és körül takarítsam el társadalmi munkában a felgyülemlett szemetet. A levélke végén pedig azt olvashattam több ezer társammal együtt, hogy amennyiben ez nem történne meg, kénytelenek lesznek ellenem – ellenünk – szabálysértési eljárást indítani.

Ez a kis mondatocska, ami szöget ütött a fejembe, s azóta is mardos a bűntudat. Esküszöm, semmi kifogásom a társadalmi munka ellen, én is tudom, milyen gondokkal küzd a Fővárosi Közterület-fenntartó Vállalat. Már ki is téptem épp otthon takarító feleségem kezéből a lapátot és a seprűt, amikor eszembe jutott, hogy autóm már hetek óta egy szervízben vesztegel, mivel – érdemei elismerése nélkül – üzemképtelen állapotba helyezte magát. Hát most hol pucoljak, mit pucoljak? – kínzott a gyötrő kérdés, mert semmiféleképp nem akarok eljárás alá kerülni. Most mondhatnám, hogy miért nem a szemetelőket büntetik, miért azt, aki még egy csikket sem dobott a kocsija mellé, de nem mondom. Nem lenne igazságos, hogy a szemetelőket büntetnék, hiszen hogyan is tud nyugodtan dolgozni a parkolóhelytől mintegy kétszáz kilométerre az a fránya kocsitulajdonos, amikor nyegle szemetelők épp egy kukányi spént borítottak autója mellé?

Hiába, van aki szemetel, van aki dolgozik. A szemét mindenesetre valóban felgyülemlik, és ez csúnya, még akkor is, ha az autótulajdonos lakótárs hetekig távol van lakásától, sőt, autója sem áll a parkolóhelyen. Akkor is megbüntetik, hogy a fene vinné el a jó dolgát. Mert ha valaki nem végzi el társadalmi munkában azt, ami másoknak kötelessége lenne, akkor azt meg kell büntetni. Hát ezért marcangol a bűntudat, hiszen nem szemetelek, régóta nem áll a házunkkal szemközti parkolóban az autóm, de megbüntetnek.

Hát tetszenek ezt érteni? Mert én még egyelőre nem!

Vezda János

– Takarékosság? Így már egész más megvilágításban látom a helyzetet!

BRENNER GYÖRGY:
MAI TÉMÁK

VILMA NÉNI

– Jó, ne beszéljünk a lengyelekről. De mi van a jugoszlávokkal?

– És képes volna megtanulni franciául is, hogy Aczél Györggyel vitatkozzék?!

A FEJLŐDÉS ÚTJA

– Kilencvenötből kérek vissza!

EXKLUZÍV-BOLT

– Kein nyet, there is no, il n' existe pas, nie ma, niet, non c' é, – és nincs.

KALOCSAI FIÚK

Az amerikai elnökök mindig magukkal hozzák a sleppjüket. Ronald Reagan mellett most éppen a kaliforniai fiúk ünneplik pünkösdi királyságukat. A Brit Birodalom maradványait pedig már jó ideje az etoni, oxfordi és cambridge-i fiúk kormányozzák. Akár ilyen a kormány, akár olyan, az oxfordi vagy a cambridge-i evezős nyolcas valamelyik tagja helyet kap benne. A franciáknál viszont az ENA-sok, a híres-nevezetes École nationale de l'administration előkelő növendékei viszik a prímet. A párizsi vezetői ezer mindig belőlük kerül ki.

Nálunk valaha a dzsentrik uralták az országot. Mint egy nagy família, olyan volt ez az úri középosztály. Aztán letűntek a történelem alagsorába, s mi a hetvenes évek elejéig vártunk egy új vezetői elit kialakulására. Ekkor érkeztek meg a kalocsai fiúk. Ez a társaság adja azóta a minisztériumok, a tanácsok, a gyárak, a kutatóintézetek és az ingatlankezelő vállalatok középvezetői utánpótlását. De kik is ezek a kalocsai fiúk?

A hatvanas évek közepétől az egyetemi előfelvételis fiúk jelentős része Kalocsán töltötte tizenegy hónapos katonai szolgálatát. Leendő jogászok, külkeresek, mérnökök és közgazdászok ismerték meg egymást, kovácsolódtak egységes csapattá a haza szolgálatában végrehajtott mezőgazdasági munkálatok, hóeltakarítási hadmozdulatok és alaki mozgások során.

Ma már a harmincas-negyvenes középvezetők zöme kalocsai fiú. Nem kell egy volt kalocsai öregfiúnak protekció, ismeretség vagy összeköttetés, ha valamit el akar intézni. Csak megkeresi az illetékes helyen ülő kalocsai fiúkat, s már elintézettnek veheti az ügyet. Így valahogy.

– Halló, üdvözletem! Kellene nekünk ötezer mázsa számjegyvezérlésű fenyőfadísz.

– Egy gramm sincs belőle.

– Egy pillanat, olyan fiatalos a hangja. Nem szolgált Kalocsán?

– De igen, 71-ben.

– Én meg 69-ben. A te idődben is még ott idétlenkedett a lófejű szolgálatvezető őrmester?

– Hát persze! Képzeld egyszer összeszámoltatta velem, hogy ezer gyakorlóingnek hány ujja van. Két napot aludtam a raktárban, aztán jelentettem neki, hogy kétezer. A gyors munkáért kijárt nekem két nap rendkívüli szabadságot.

És így megy tovább a mese. A beszélgetés végén – másodosztályú áron! – azonnal szállítják az osztályon felüli fenyőfadíszeket.

Vegyünk egy másik esetet.

– Tiszteletem, főosztályvezető elvtárs! A gyilkosgalócai művház részére kérnék 300 forint költségvetési pótkeretet, hogy megenyveztethessük az előadói asztal rozoga lábait.

– Majd a IX. ötéves tervben lerendezzük a témát.

– Elnézést, maga nem Kalocsán katonáskodott?

– Hű a mindenit, dehogynem! Egyszer az aknavetős rajommal háromszor végigettük a Piros Arany étterem étlapját.

– Mi meg gázálarcban szivaroztunk. Szóval van pénz?

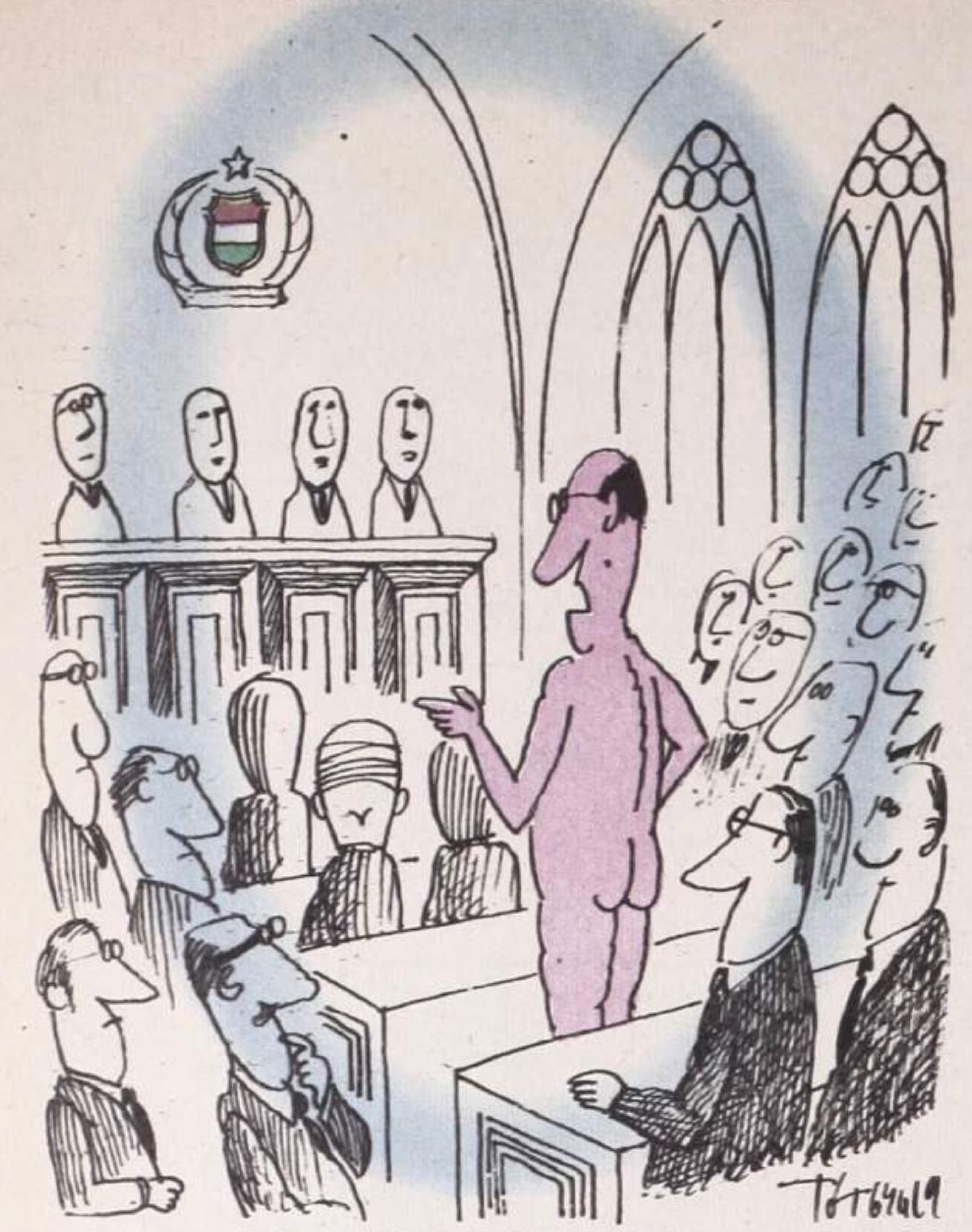
– Ebben a negyedévben csak 120 ezret tudok utalni, aztán majd meglátjuk.

Szóval így megy ez. A kalocsai fiúk jóban-rosszban összetartanak, magán- és közügyben egyaránt segítik, támogatják egymást. Én csak tudom, hiszen én is kalocsai fiú vagyok. Mást nem is mondok, csak annyit, hogy Bleszák százados jobb keze voltam. Amikor fel kellett mosni a folyosót.

Majláth László

PARLAMENTI TUDÓSÍTÁS A JÖVŐBŐL

Interpelláció nudizmus ügyben...

SZILÁNKOK

SZENVEDÉLY

— Ma feltétlenül nyernem kell a lóversenyen, hogy a kártyán legyen mit elvesztenem.

FELHÁBORODÁS

— *Addig nem szóltam semmit, amíg a férjem nálam csinosabb nőkkel csalt meg, de most már a csúnyábbakat veszi sorra.*

PANASZ

— Négy éve lottózom minden héten. De képtelen vagyok elérni, hogy egyszer se nyerjek. Ez olyan unalmas...

GRÁL LOVAG

— *Én érzelmi alapon közeledem a nőkhöz, feltéve, ha pénzük van.*

LASSÚ A POSTA

— Kisasszony, egy táviratot szeretnék feladni, mert nem sürgős...

SZÍNHÁZI SZAKEMBER

— *Ha az ügyeletes tűzoltónak tetszik a színdarab, az már elegendő sikerélmény — mondja a szerző.*

DERÉK FÉRJ

— Az utolsó fillérig hazaadja a férjem a fizetését, amit aztán részletekben visszakér az én fizetésemmel együtt.

ANTIALKOHOLISTA

— *Három év óta minden este részegnek tettetem magam, amikor hazamegyek, mert a házbeli lakók kinéznének maguk közül.*

TEHETSÉGTELEN ASZFALTBETYÁR

— Életemben egyszer szólítottam le egy nőt az utcán. Az is a feleségem lett.

NAGYZOLÁS

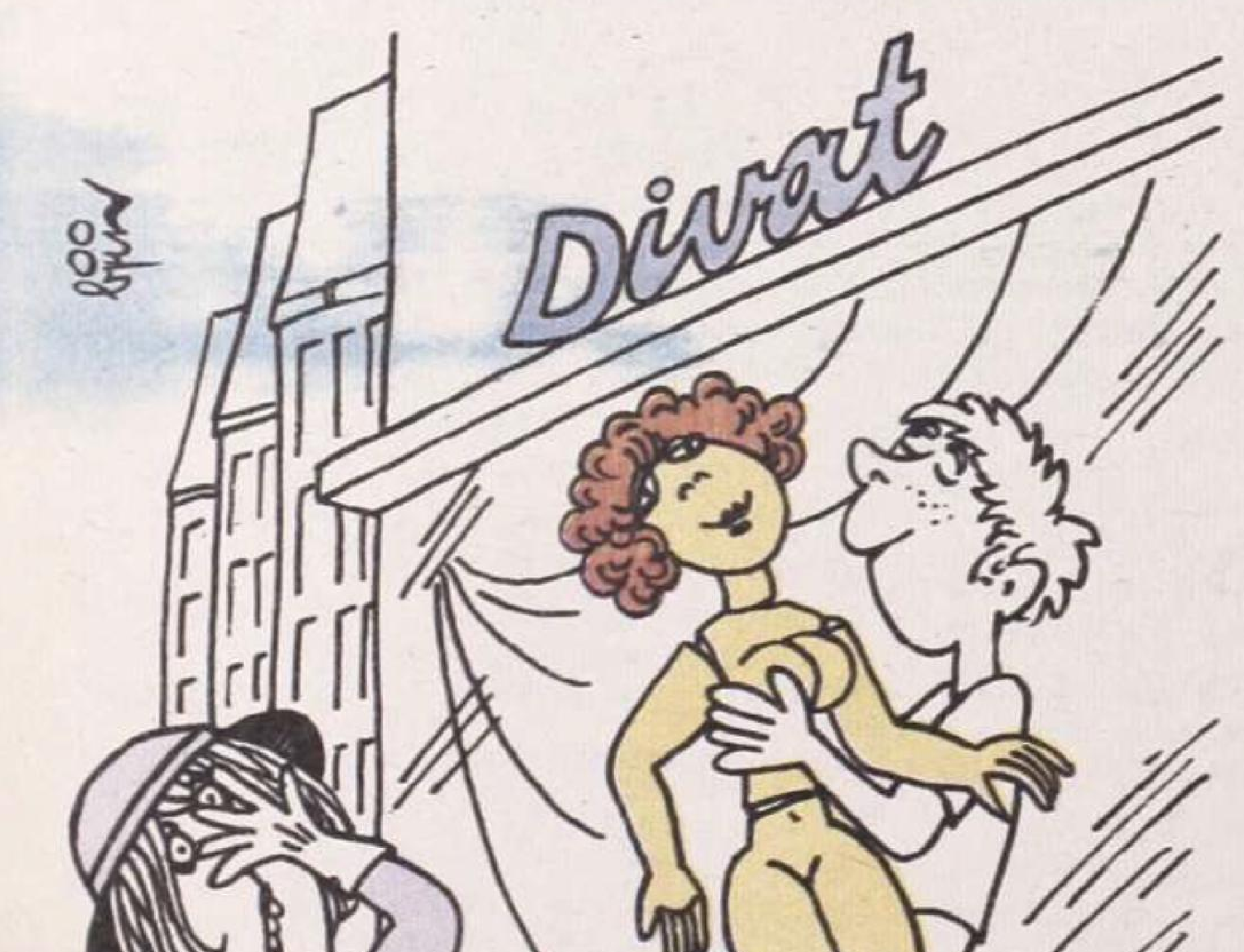
Béla életében egyszer csónakázott a városligeti tavon. Azóta állandóan a tengerészélményeit meséli!

Galambos Szilveszter

TÖPRENGÉS AZ ÖRS VEZÉR TÉREN:

— Mi lesz, ha korlátozzák a cápaimportot?

— Csak egy ugrás a sügér!

– Már fényes nappal is mindenütt a szex!

FÜLÖP GYÖRGY:

NOSZTALGIA LEXIKON

SUBLÓD

Öreg sublód becses titka:
drága ékszer, műkincs, ritka,
könnyű csipke, nehéz kölni,
jó volna már örökölni!

SÉTAPÁLCA

Ezüstgomb a sétapálcán...
diszkrét névjegy ezüsttálcán:
„Szívem adom a kezébe!"
– Uram, menjen a fenébe!

STAFIRUNG

Puha dunna, puha párna...
csipkés vánkos puha álma,
vőlegénynek szerény remény:
a menyasszony talán kemény...

STEFÁNIA

Főleg a szép hölgyek mián
hajtattunk a Stefánián.
Karcsú boka villant alant,
hintó járta, nem a Trabant.

NÉGER a kapuban

Az Egyesült Frász és Tolókürt kerítése mellől egy néger toppant elibém. Nagykockás kabátka volt rajta, sikált farmer, a fején ellenzős baseballsatyak.

— Halló, testvér! — mondta nekem a néger. — Nem volna pár ficcse? Meginnék egy kávét.

Éppenhogy erőt vettem magamon és máris belódultam Kónusz Béla vezérigazgató ajtaján. Kónusz Béla éppen harcos pesszimizmussal múlatta magát, de ezt elhessegettem.

— Kónusz — mondtam —, mi az emberiség arany gyermekkorában együtt snóblizunk a Hunyadi téren, tehát jogom van megtudni mit keres az a facér néger az Egyesült Frász kapuja előtt.

— Hát tudod — húzta a fejét Kónusz Béla —, egy kis hézag van a csűrőimmel.

— Hogyhogy? Nem tudnak csűrni?

— Micsoda beszéd. Az én csűrőim? Ez jó. Idehallgass, ha Spanyolország nem fociban, hanem csűrésben rendez világbajnokságot, akkor az én csűrőim...

— Értem. Hát akkor? Nem csűrnek?

— Hogyne csűrnének? Az én csűrőim egyszerűen képtelenek csűrés nélkül meglenni. Csak éppen nem mindig éppen azt csűrik, amit én szeretnék. Most speciel a kőkorszak a divat. Idehallgass, olyan Frédiket és Béniket csűrnek a svéd importhuzalból, mint a sicc. A sarki butikos vagontételben veszi át tőlük. Ha mindent tudni akarsz, egy Menő Manót én is vásároltam. A feleségem születésnapjára. Ugyanis Menő Manónak becézgetem az asszonyt, de ez maradjon köztünk.

— Csak természetes. De miért nem rivallsz rájuk?

— Én? A csűrőimre? Te tisztára megbolondultál. Hogy megsértődjenek? Hogy átmenjenek a konkurrenciához?

— Persze, persze — mondtam fülig szégyenkezve. — Persze, persze.

— Az a bökkenő — srófolta szemét az ég felé Kónusz Béla —, hogy biztonságban érzik magukat. Tudják, hogy kevesen vannak. Hogy szükség van rájuk. A kereslet-kínálat törvénye. Tanultuk polgázon. Vizsgáztunk belőle.

— Megkérlek, Kónusz — mondtam —, hogy ezt a témát mellőzzük, mert máris libabőrös az alkarom. Tehát?

— Tehát arra gondoltam, mi lenne, ha mesterséges túlkínálatot létesítenék csűrőből? Talán összekapnák magukat, ha látnák, hogy egy csomó facér csűrő támasztja kívül a kerítést és mi térdig járunk jobbnál jobb csűrőkben.

Történelmünk viharai során már többször megállt bennem a lélek, de ennyire még soha.

— Kónusz Béla — rebegtem — te megőrültél. Hiszen te munkanélküliséget akarsz csinálni. A mi körülményeink között. Hiszen ez ellentmond minden... minden...

— Transzformáld le magad — mondta Kónusz Béla. — Természetesen szocialista munkanélküliségre gondoltam. Pár órát előgyelegnének a köpködőben, a portás kávét hordana ki, üdítőt, aprósüteményt... Nézd, itt van szemben az Első Légfék és Kínpad. Felmerült bennem, hogy a mi csűrőink elmehetnének hozzájuk munkanélkülinek, az ő csűrőik meg eljöhetnének hozzánk. Másodállásban. Műszak után.

— Na látod, ez nem rossz...

— Dehogyisnem. Teljesen hibás. Hiszen ezek ismerik egymást. A Tolókürt csűrői és a Légfék csűrői a legjobb haverok. Együtt itták a Kontergán Matildról elnevezett emlékvetélkedőn is. Rögtön kisülne az egész turpisság. És akkor támadt a legnagyobb ötletem. Kérlek, az UNESCO-hoz fordultam...

— És? És?

— És hozattam egy vendégmunkanélkülit az Egyesült Államokból!

Kitámolyogtam. A facér néger még mindig a kapu előtt álldogált.

— Idehallgasson — mondtam mondtam neki bárgyúan. — Mit kap maga ezért az Egyesült Frásztól?

— Nem panaszkodom — mondta. — Egy betanított csűrő bérét. És ez testvér majdnem annyi, mint nálunk...

— Nos, nos? — sürgettem. — Mint maguknál...

Kihúzta magát, a feje a csillagokig ért.

— Majdnem annyi, mint nálunk a munkanélküli segély!

Peterdi Pál

— Itt a vezetőség állásfoglalása, hogy ma hogyan verje a billentyűt.

ZAJÁRTALOM

TAKARÉKOSSÁGI INTÉZKEDÉSEK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A rendőr letartóztat két részeg skótot és beviszi őket a rendőrőrsre.

— És hol van a harmadik? — kérdi szigorú hangon az őrsparancsnok.

— Miféle harmadik?

— Aki maguknak fizetett.

A Kodály-év hangulatában:

— Szervusz! Psalmus?

— Psalmus! Szervusz!

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt, a képernyőn a gólok végtelen áradata: bombagól, potyagól, lesgól, fejesgól, kapásgól, ilyen gól, olyan gól. Nézem, nézegetem a töméntelen gólt, a huszadik után már lankad az érdeklődésem, a harmincadik után már alig tudok odafigyelni, át kéne mennem a kettes csatornára, de ahhoz fel kellene kelnem a fotelból, mert nekem — sajna! — nincsen olyan szerkentyűm, amivel ültőhelyéből is csatornát válthat az ember. Így hát inkább maradok a góloknál, pedig már az első tíz sem izgatott valami nagyon.

Lehet, hogy kényeskedő különcnek tartanak, mégis kijelentem, hogy egy gól csak akkor érdekes igazán, hogy úgy mondjam egy gólnak eszmei tartalma csak akkor van a számomra, ha nem mindegy, hogy kik rúgják kiknek; számomra érdekesebb egy hitvány potyagól, amit magyar ember rúg egy svájci állampolgár kapujába, mint egy harminc méterről rúgott kapásgól, ha a labdát egy norvég ifjú lőtte egy portugál fiatalember hálójába. Még egy igazságtalanul megadott lesgól is fellelkesít, ha kedvenc csapatom ügyefogyott balszélsője éri el, mint Maradona furfangos gólja, amihez semmi közöm. Önmagában a gól, vagyis hogy egy levegővel töltött bőrgömb három léc között a hálóba jut, nem nyújt sem esztétikai élményt, sem érzelmi emóciót; a hiba nyilván az én készülékemben van.

Pompásan szórakoztat azonban az a csók-orgia, ami egy-egy gólt követ s aminek láttán az az érzésem, hogy egy-egy mecscset 16 éven aluliaknak nem volna szabad ajánlani. Körbenyargal a boldog góllövő s játékostársai űzőbe veszik, hogy csókjaikkal elárasszthassák, vagy megáll a góllövő, két karját a magasba emeli s úgy várja a többiek csókjait — mindegy, e mámoros csókáradat azzal a reménnyel kecsegtet, hogy még nem halt ki a szeretet az emberiségből, bár ha egyelőre gól nélkül nem nagyon megy a dolog.

———

Volt szerencsém megtekinteni a „Hallgatás ára" című valódi magyar krimit s mondhatom, hogy kis híján megríkatott a „Zerge" fedőnevű postarabló sanyarú sorsa. Ez az egyszerű, de derék gazember szánnivaló áldozata lett annak, hogy bízott a barátaiban s könnyelműen náluk helyezte el a rablott pénzt. Ahelyett, hogy jogos tulajdonát megőrizte volna, megdézsmálták azt... Így raboljon postát valaki manapság, amikor ember az embernek farkasa. Szegény Zerge (akit Tordy Géza alakított pompásan) végső elkeseredésében kiugrott az ablakon, legyen neki könnyű a föld.

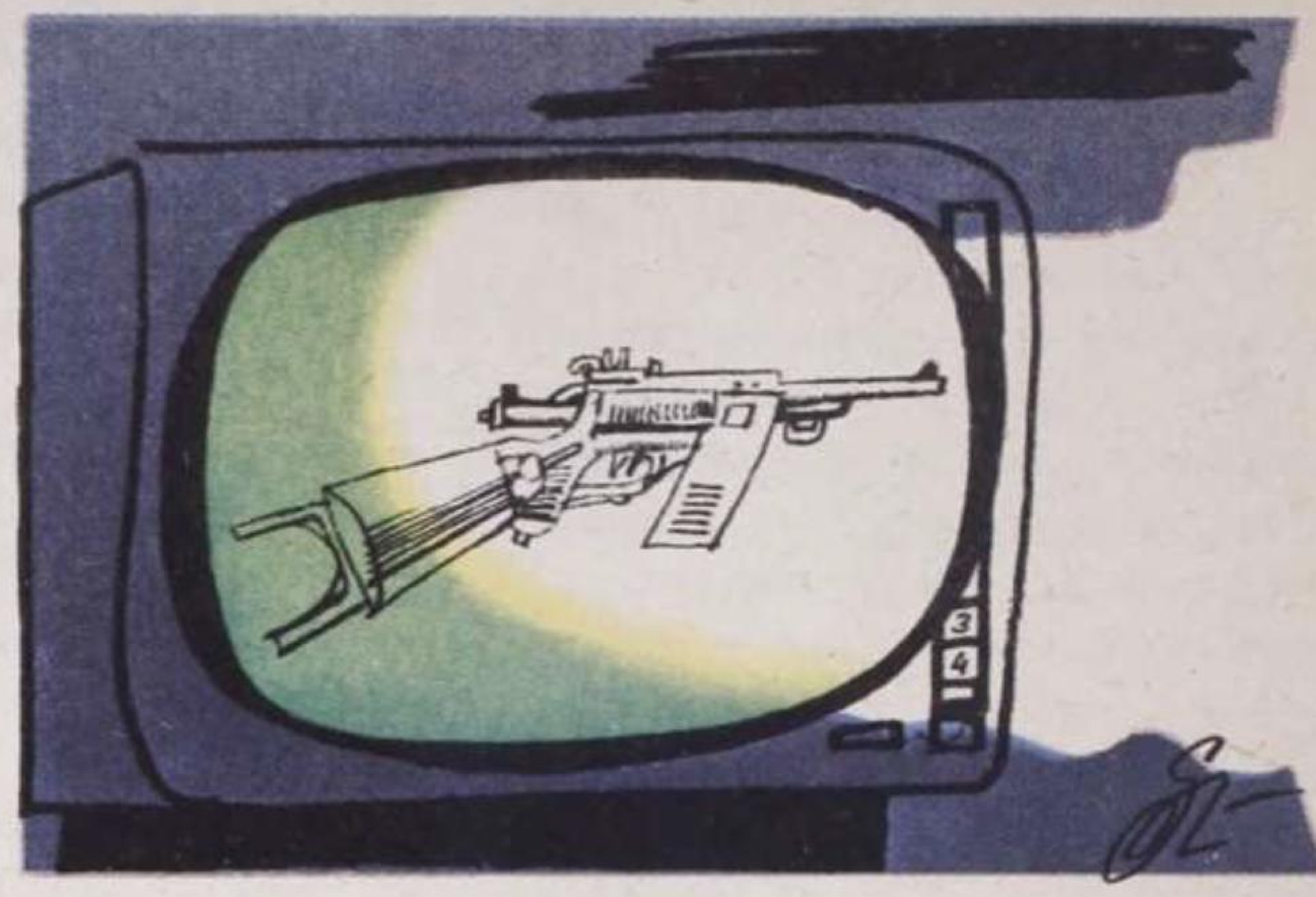
Nyomozás ebben a krimiben nem volt, csak én nyomoztam. Azt próbáltam felderíteni, hogy mikor készülhetett ez a fekete-fehérben sugárzott produkció? Említették benne a Nehézipari Minisztériumot, ami régen nincs már és hősünk, Zerge, három darab százast számolt le egy ledér leányzó kegyeiért, mely összegért manapság — ha értesüléseim helytállók — a Rákóczi téren egy cvikipuszit sem lehet kapni.

Nem hatalmaztak fel alábbi sorok közzétételére, de közérdekből megteszem. Tehát:

Akinek régi, kiselejtezett tévéjáték van a birtokában, vagy ilyenről tudomása van, értesítse a Magyar Televízió műsorszerkesztőségét. Kilóra megveszik és mihamarébb műsorra tűzik.

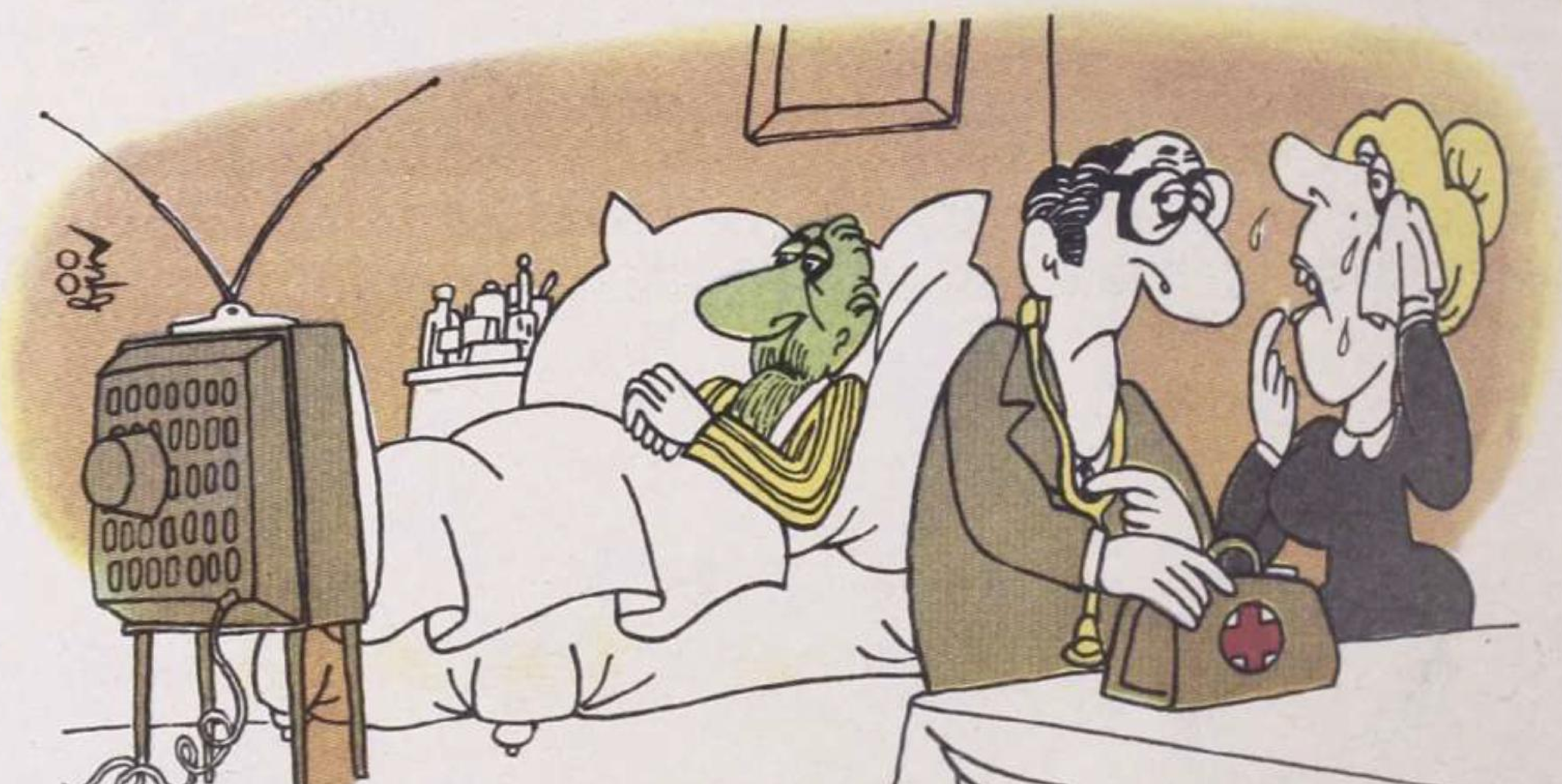
Tabi László

A HÉT MŰTÁRGYA

– Ebből elég ennyi is!

– Kérem, doktor úr, legyen őszinte hozzam! Megérheti még a férjem a sorozat befejező adását?

KETTEN EGY TÉMÁRÓL

A MŰVÉSZET HATÁSA

– Nem hiába reménykedtem évek óta, végre magyar film jegyével is üzérkedhetek!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI......

Egy hollywoodi színésznőtől megkérdezik, hogy miért bocsátotta el a szakácsnőjét.

— Ne is kérdezze — sóhajt fel —. Nagyszerűen főzött, de **mindenkinek azt beszélte, hogy már negyven éve dolgozik nálam...**

KÁBELLOPÓK

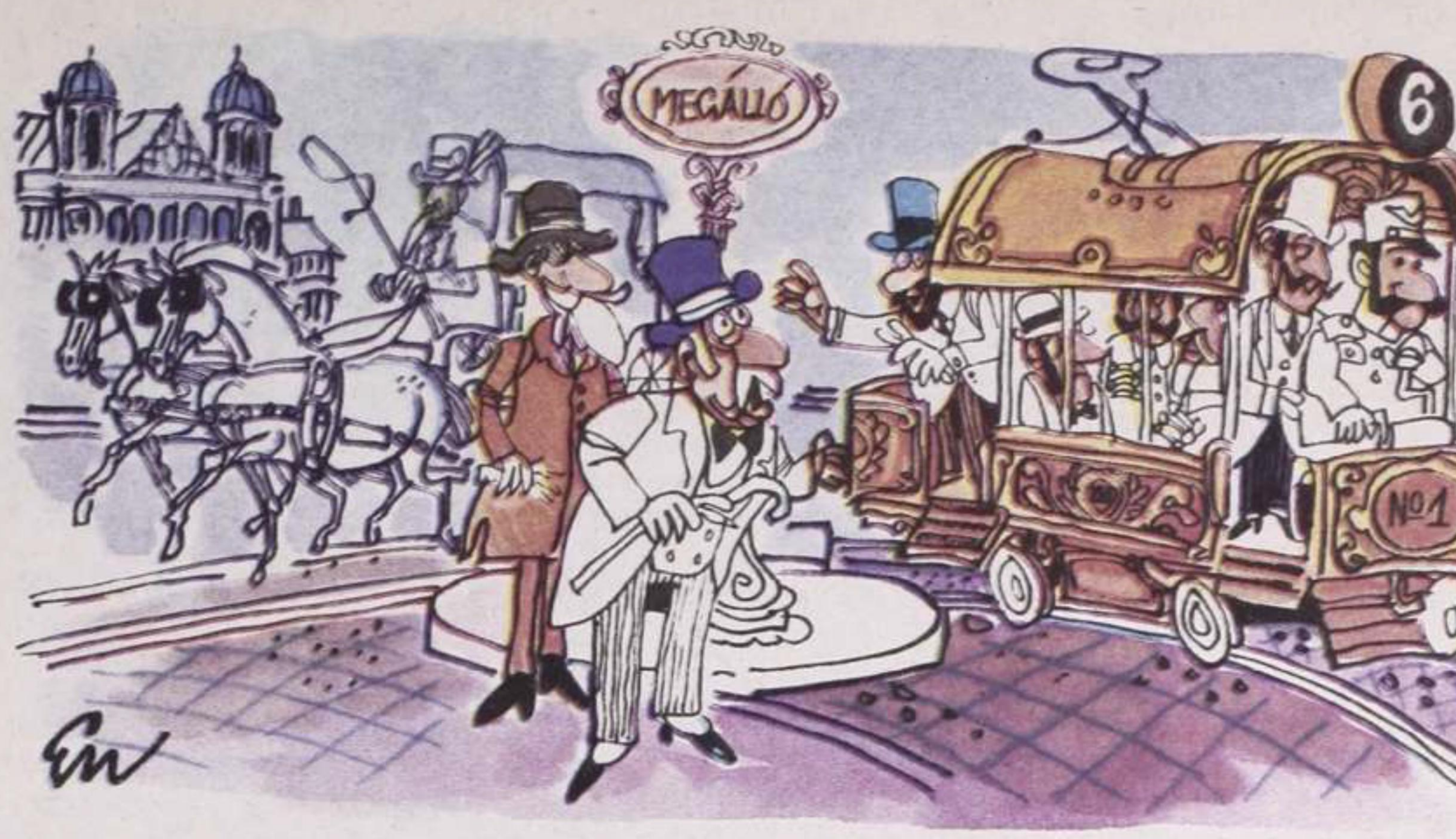

— Halló, Oszi!?
— Te vagy az, Prézli?
— Naná, majd a Géza bácsi! Mi lesz az esti balhé?
— Olvastad a lapokat?
— Sajnos nem jött lapom. Egyszer ász, felső, hetesre, egyszer pedig tízes, király, nyolcasra mondtam be az ultit.
— Mindig tudtam, hogy tökkelütött vagy, Prézli!
— Makkal ütöttek meg.
— De én a mai lapokat kérdezem, te ökör!
— Ezek voltak a mai lapjaim, Oszi!
— Ebből nem élünk meg, Prézli! Az újság azt írja, hogy az Árpád-hídnál elloptak öt méter kábelt.
— Milyen Ábelt?
— Az óbudai központot az Erzsébet központtal összekötő telefonkábelt.

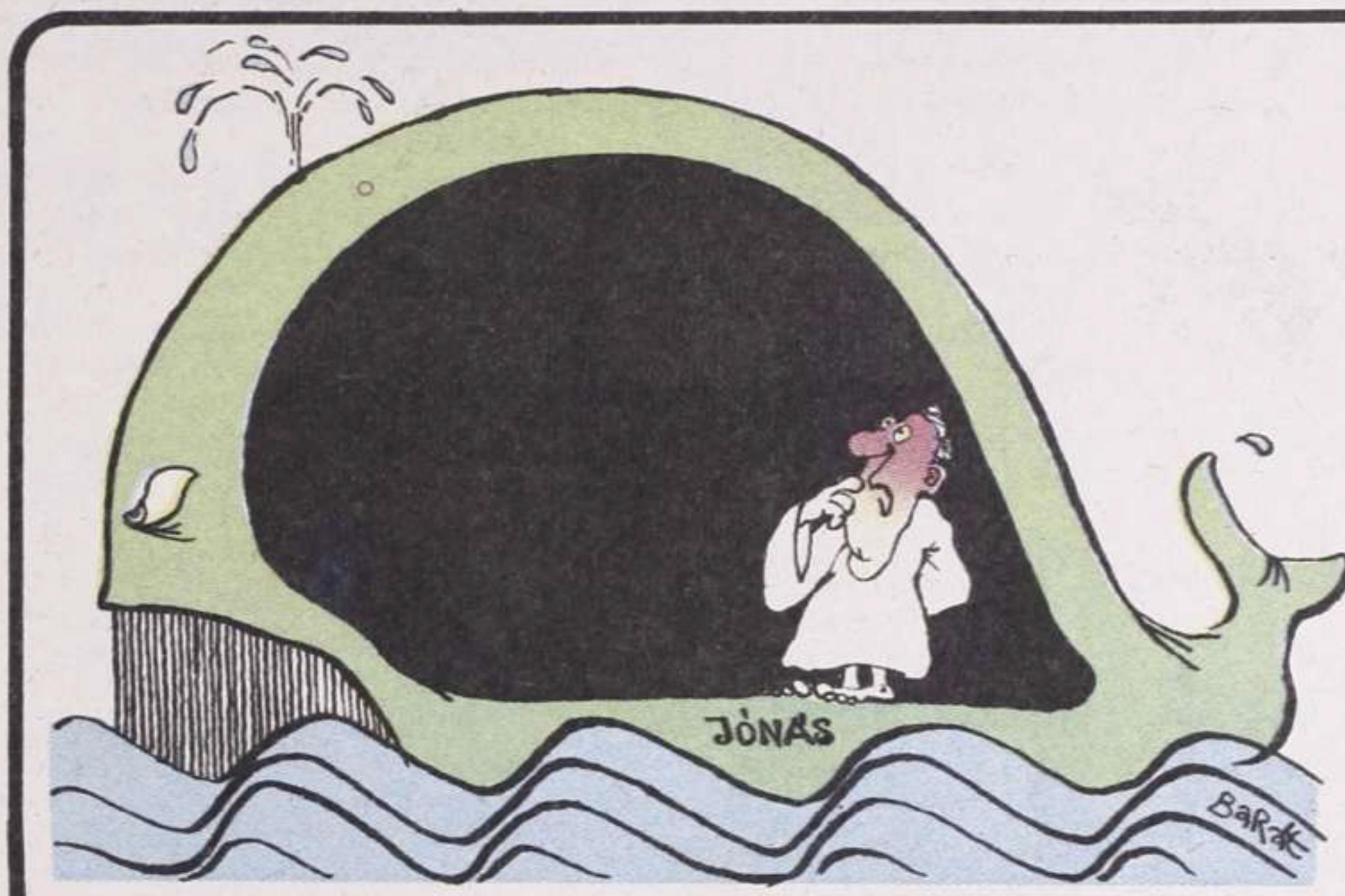

— Hol?
— Az Óbuda központtól hatszáz méterre.
— Ez ugye nagyon veszélyes, Oszi?!
— Nem nagyon. Senki sem veszi észre, van neked fémfűrészed, Prézli?
— Elnyerték tőlem snóblin. De ha akarod, visszanyerhetem!
— Nyerd vissza, aztán megcsináljuk!
— Jól van, Oszi. Menynyi ennek a kábelnek métere?
— Az újság azt írja, hogy métere ezerhuszonöt forint.
— Abból öt méter jó pénz!
— A fele az enyém, Prézli!
— Hogy viszed el az utcán az öt méter felét?
— Feldarabolom.
— Minek, Oszi?
— Hogy eladjuk a MÉH-nek, te tapír!
— És a MÉH megveszi a postakábelt?
— Ha feldaraboljuk, megveszi.
— Akkor darabolunk, Oszi! De nincs nálam személyi igazolvány.
— Aki darabol, annak nem kell személyi igazolvány! Attól nem kérik.
— És mennyit ad a MÉH kilónként a kábelért?
— Hét forintot.
— Az jó pénz nekünk, Oszi?
— Persze, hogy jó, te vadkos! Egy kiló kábel fél fél deci.
— Kezdek szomjas lenni. Hova menjek a fémfűrésszel, Oszi?
— Gyere este tízre a... halló, ott vagy még, Prézli?!... Prézli, miért nem válaszolsz?! A franc ebbe a hülye világba, valaki kilopta kettőnk közül a telefonkábelt!

Tormai László

— Szörnyű! A következő villamos 1982-ben fog jönni!

LAKBÉR-RENDELET

— Ez vajon hány négyzetméter lehet?

Személyi állások

Az Illetékesügyi Miniszter

— Koppenhághay Elemért, a Paróka és Műhártyagyár igazgatóhelyettesét, érdemei megtagadása mellett, eddigi állásából kirúgja és kötelezi, hogy a gyári könyvtárból kikölcsönzött könyveket haladéktalanul szolgáltassa vissza.

— dr. Habajkós Dezsőt, a Gubanckutató Intézet Léhűtő Osztályának vezetőjét, saját kérésére, nyugállományba helyezi, egyben háláját fejezi ki saját kéréséért,

— Kolbászik Marcelt, a Sörtegombolyító Egyesülés elnökét, sok évtizedes eredménytelen munkásságára való tekintettel, a Fősörtefőgömbölyítő Főegyesület főelnökévé kinevezi.

— Pontzauer Ágostont, a Mángorló- és Szitakészletező Vállalat főosztályvezetőjét, fizetésének érintetlenül hagyásával, éjjeliőrré kinevezi és engedélyezi számára az „éjjeli főosztályvezető" cím használatát.

— az Első Magyar Higanytelepeket igazgatójától, Iszpicsik Jenőtől, megmenti, egyben köszönetét fejezi ki a kollektívának, hogy eddig is elviselték.

— Izlandi Bélát, a Termelő és Kiegyensúlyozó Szervező Intézet gazdasági igazgatóját, súlyos betegségére való tekintettel eddigi beosztásából felmenti, és a magyar birkózó olimpiai válogatott tagjává kinevezi,

— G. Kovács Húgót, a Hajszálfinom Művek h. igazgatóját, gazdag szakmai tapasztalatainak hasznosítása érdekében, a Durvabazalt Művek főmérnöki beosztásába áthelyezi,

— a Fokföldi Magyar Kereskedelmi Kirendeltség megszüntetésével Ukmük Imrét, a kirendeltség vezetőjét, megbízatása alól felmenti és visszahelyezi korábbi szolgálati helyére, a SIMPLEX igazgatói állásába. Egyidejűleg Hovatovább József dr.-t, a SIMPLEX eddigi igazgatóját korábbi beosztásába, igazgatóhelyettessé visszahelyezi. Egyidejűleg Átmeneti Bertalant, a SIMPLEX eddigi igazgatóhelyettesét korábbi beosztásába, SIMPLEX főüzletkötőnek visszahelyezi. Egyidejűleg közöljük, hogy Csakis Béni, a SIMPLEX eddigi főüzletkötője — a legjobbkor — elhunyt. Örök hálával emlékezünk rá.

Novobáczky Sándor

Sóhaj, noviszádi benzinkútnál:

ANYA, CSAK JEGY VAN!

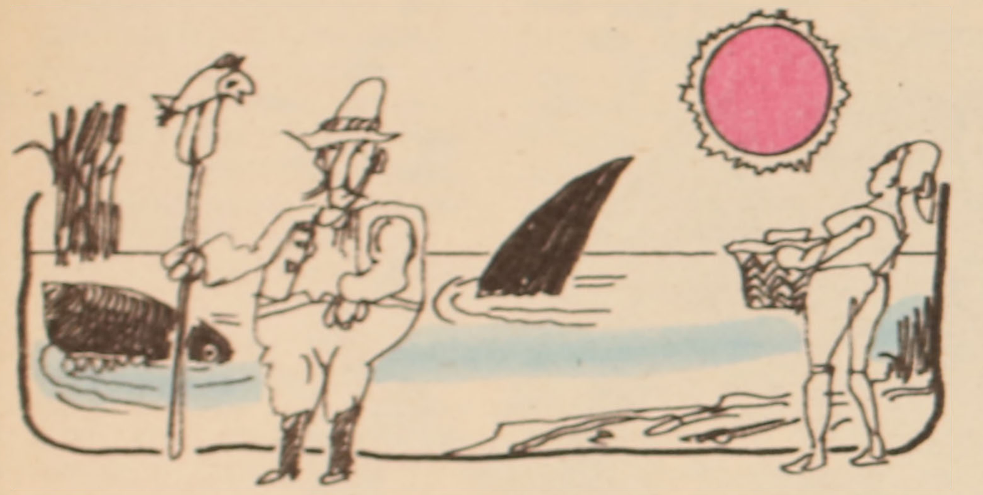
Cápashow Vandálmikulásdon

— Ihol ni! — csettintett nagyot Ármin bácsi, a vandálmikulásdi Kalmár Arisztid termelőszövetkezet elnöke. Egyszemélyben népművelő is volt, de nem ezért kerülték el az emberek.

Most is egy újságkivágást tartott a kezében és nem restellt felolvasni belőle a vandálmikulásdiaknak.

— Idesüssetek, ne csak a kemencébe! — adta meg az irányt az elnök és olvasni kezdett.

— Kencefice legyek, ha ezt értem — nyögött fel Emancipáta néni, aki hogy lépést tartson a nagyvilággal, még a szőlőbe is ré-

panadrágban járt. Az újságcikk ugyanis arról számolt be, hogy Guczoghy, a kiváló magyar tornász ötven méteres bukfencezésben maga mögé utasította a világ legjobbjait. s ha ebből valaha versenyszám lesz, a magyar bukfences nevét vésik majd fel első bajnokként.

A Kalmár Arisztid tagsága úgy nézett Ármin bácsira, mintha ő hozta volna be az országba a rühatkát.

— Hagyjék mán kend ezekkel a blődlikkel! — vetette oda valaki, csak úgy suttyomban —. A kukorica még lábon, a rizs már a lápon, maga meg Guczoghyval ugrat minket?

— Nem addig! — mondta Ármin bácsi —. Hát a maguk sötétfondor agya nem akar tudomást venni a nagy lehetőségről? Hogy felvirágoztathatjuk a Kalmár Arisztid termelőszövetkezetet?

Ármin bácsi kirohanását néhány napos termelőmunka követte, de a köztiszteletben álló vezető által elvetett mag nem maradt foganat nélkül. Matuzsálem bácsi, a nyugdíjas éjjeliőr, átkérte magát nappali műszakba és még egy sor fontos dolog történt.

— Szerezzük meg a cápát Kalmár Arisztid részére — állt elő egy ködös délelőttön Gróf Ballon, a kettes irodáról.

Ármin bácsi hosszan törte a fejét, sokan máig állítják, úgy nézett ki, mint egy virulens.

— A Cápa egy világsikert aratott horrorfilm, s mint ilyenre, nincs szükségünk — jelentette ki néhány nap múlva, miután tájékozódott a fővárosban.

Elmagyarázták neki, hogy nem a Cápa című amerikai gyermekhorrorról van szó, amelynél rémesebbet ma már bármely ország televíziósai tudnak csinálni, ám az idős szakembert csak nehezen győzték meg.

— December elejéig Budapesten lesz a Florida cápa-show, utána bizonyára meg lehet szerezni őket — mondta Gróf Ballon. — A szomszéd termelőszövetkezetnek bolhacirkusza van és saját meteorológusa, mi sem maradhatunk le a versenyben!

Ez az érv hatott, bár a redők még mindig csak gyülekeztek Ármin bácsi homlokán.

— Tudják az elvtársak, hogy takarékosság van, más meg nincs! — jelentette ki nem minden él nélkül —. Mit esznek ezek a cápák?

Hebrencs doktor, a Kalmár Arisztid tevékenységfejlesztője, már várta a kérdést. Csak nemrég került ki az egyetem padjaiból és még nem felejtett el mindent.

— Kishalakat — mondta. — Tetszik emlékezni arra a kis versikére, hogy a nagyhalak megeszik a kishalakat? Igaz, ma már ritkábban szavaljuk, de azért még rímel!

Ármin bácsi feje ezúttal zöldre váltott, ami az évszakhoz képest egy kicsit különösnek tűnt, de nem volt tilos.

— S jó ez nekünk? — kérdezte.

— Évek óta értékesítési gondjaink vannak — mondta a tevékenységfejlesztő —. A mi tőkehalaink már a kacsának sem kellenek. A baráti országok a tőketartalom miatt nem veszik, megbízható kereskedelmi partnereink pedig a húsa miatt nem szeretik.

— És?

Hebrencs doktor jegyzeteket vett elő, úgy magyarázott.

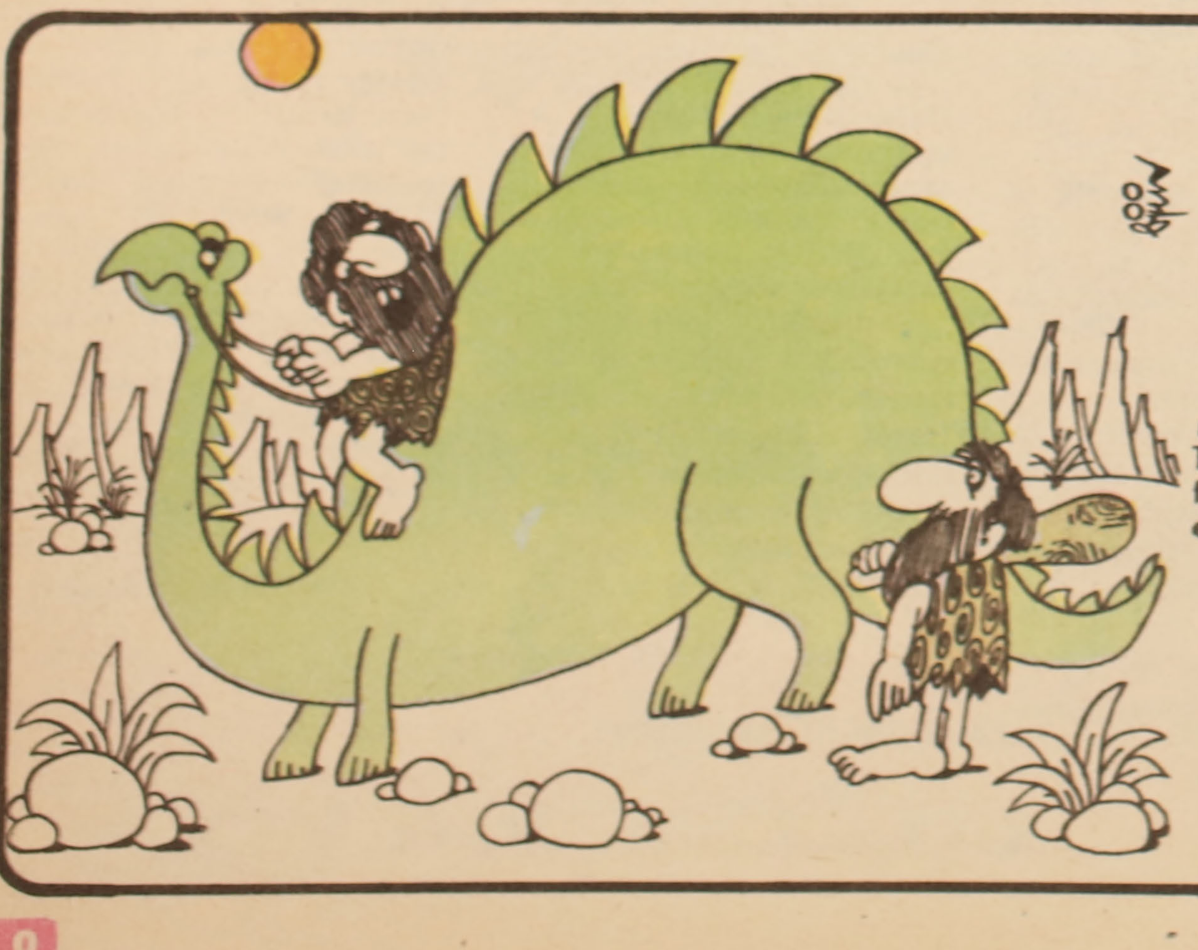
— Ezek a cápák másfélnaponta nyolc kiló halat fogyasztanak, fejenként — kezdte —. Ha megvennénk a cápashowt, nemcsak hogy híres lenne a vandálmikulásdi Kalmár Arisztid termelőszövetkezet, de a korábban Bécsből beszerzett importhalat hazaival, méghozzá vandálmikulásdival helyettesítenénk. Még az állam is megdícsérne bennünket ezért a tettért!

Ármin bácsi fáradtan hunyta le a szemét.

— Csináljátok fiaim! — mondta, mint akinek már úgyis mindegy.

A Florida cápa-show jelenleg még Budapesten van. Lapzártakor tárgyalások folynak a vandálmikulásdiakkal.

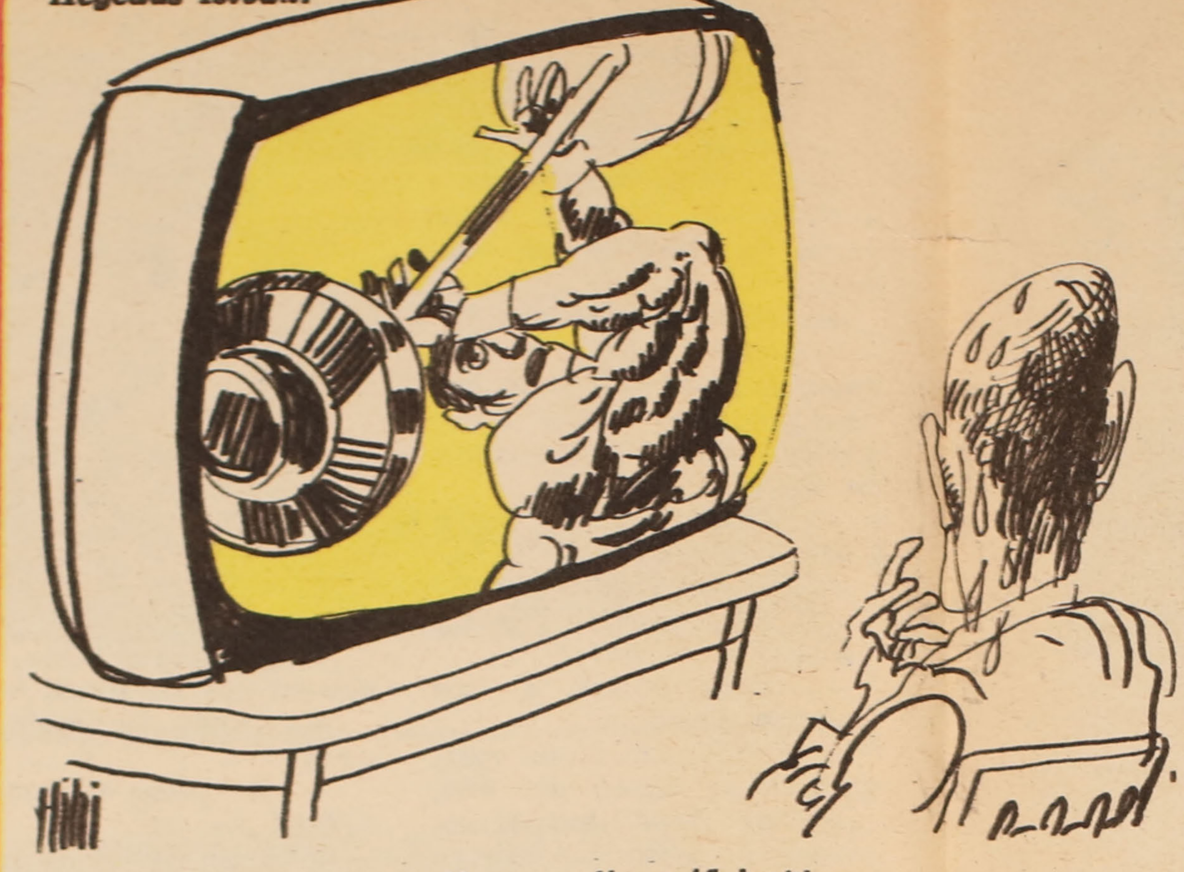
Föld S. Péter

— Maga csak ne irigykedjen! Tudja, mennyit fogyaszt egy ekkora dög?

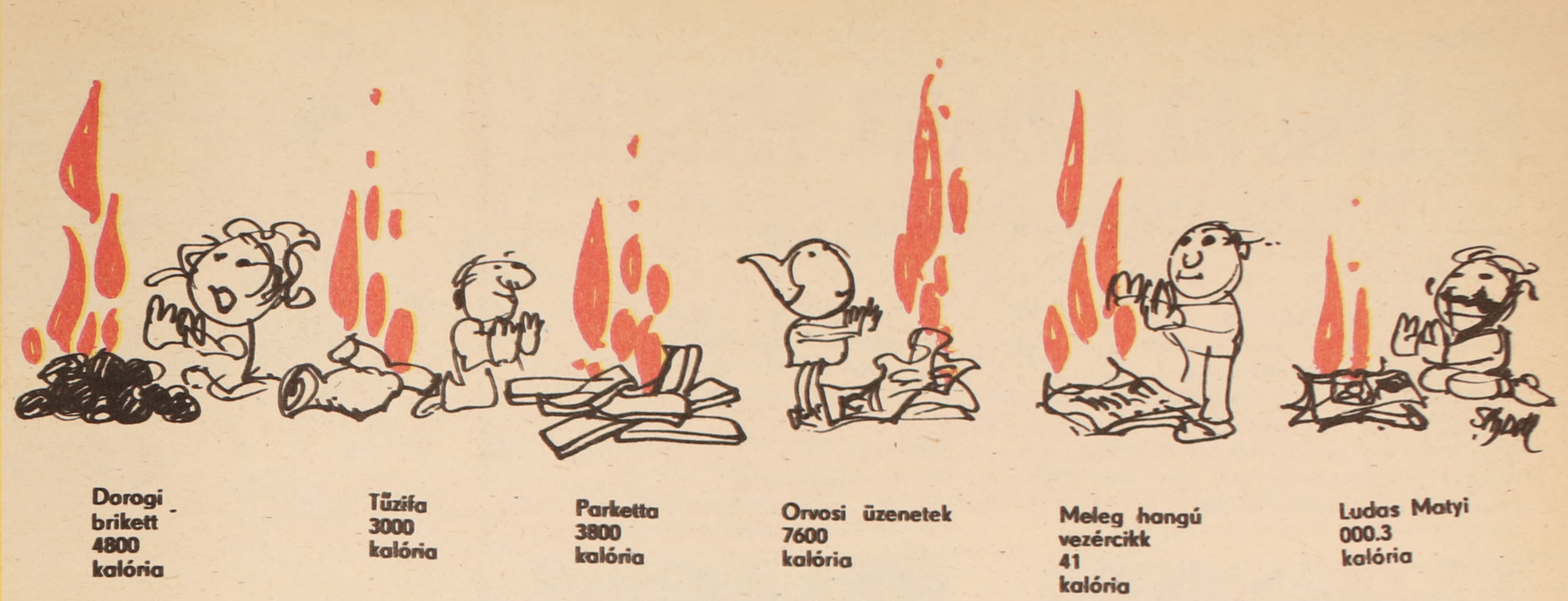
Mitől ? lesz ? melegünk

Hegedűs István:

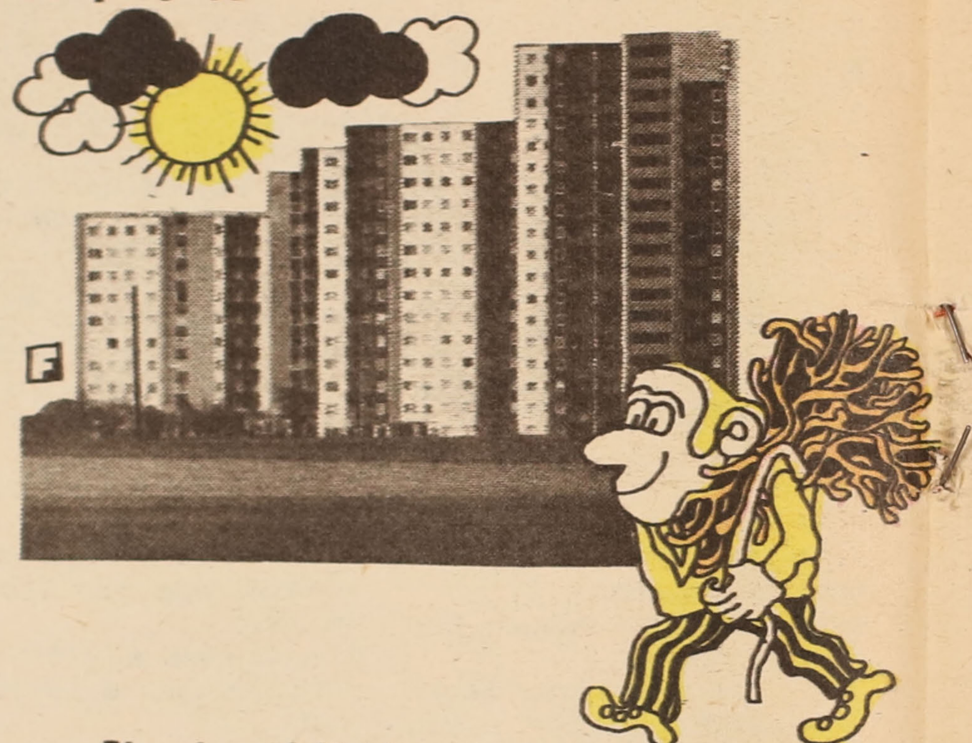

— Ha egy súlyemelő leejti.

Sajdik Ferenc:

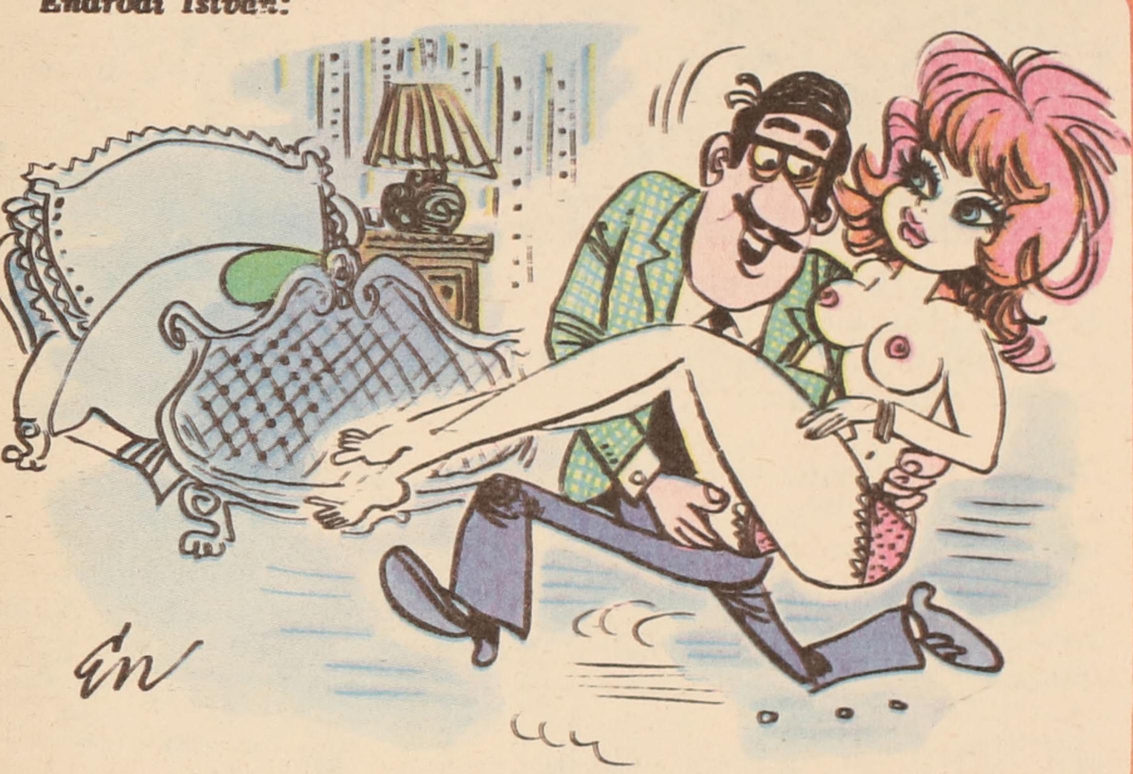

Fülöp György:

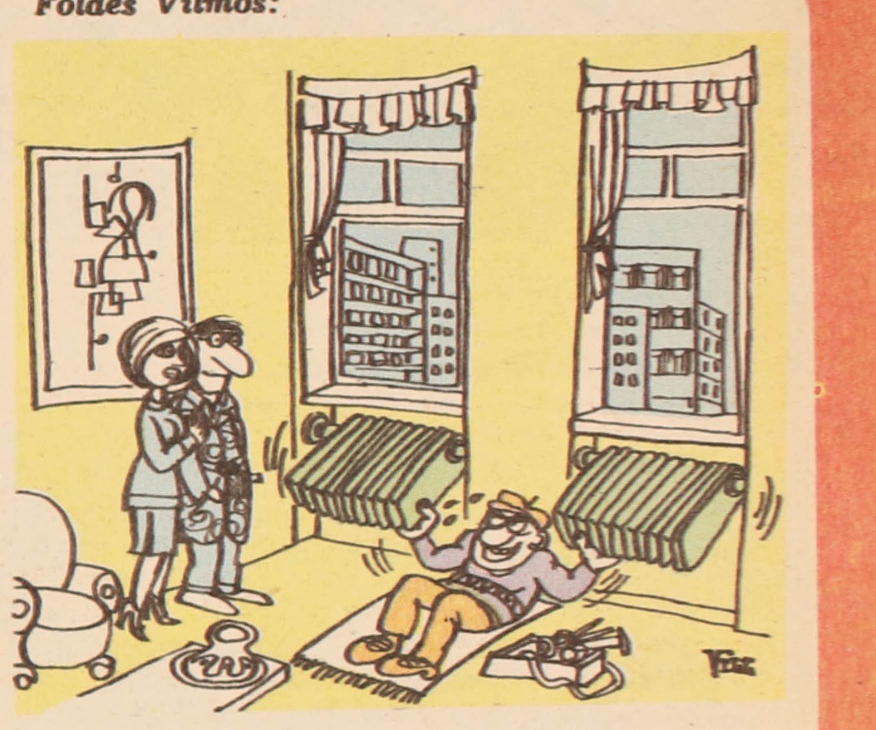
— Bízzunk a távfűtésben, de ha van a közelben erdő, azért gyűjtsünk némi rőzsét.

Endrődi István:

— A jó fűtőtesttől.

Földes Vilmos:

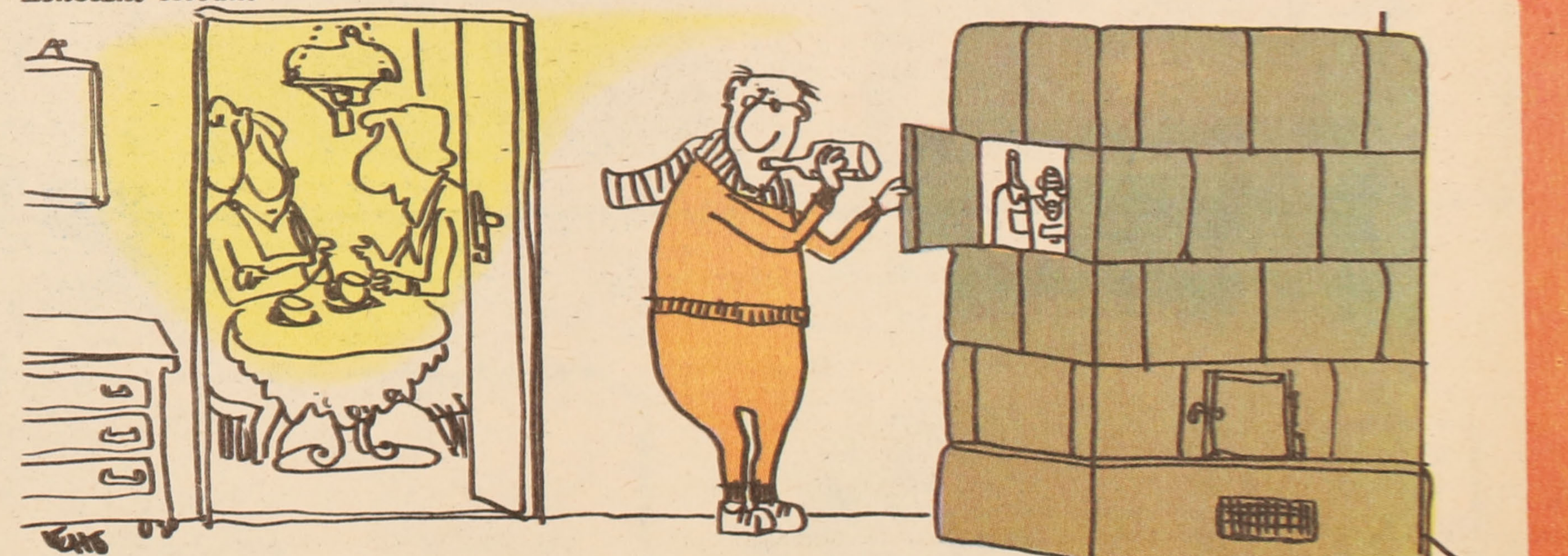
— Naponta kétszer mozgassák meg!

Balázs-Piri Balázs:

— Ha ülésezik az OPEC.

Lehoczki István:

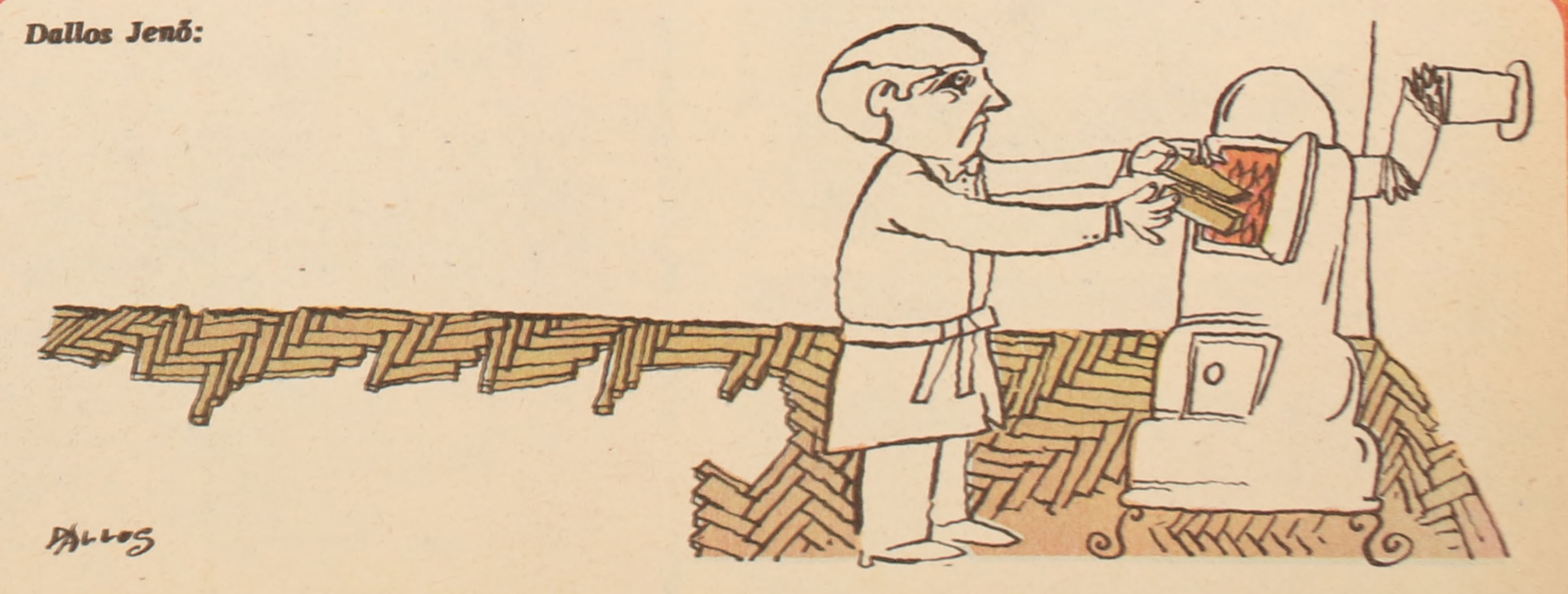
— A férjem sem panaszkodik, hogy csak 20 fok van a lakósban.

Brenner György:

— Ha a pusztába kiáltott rajzaimat elégetem.

Dallos Jenő:

— A fölpúposodott parkettától.

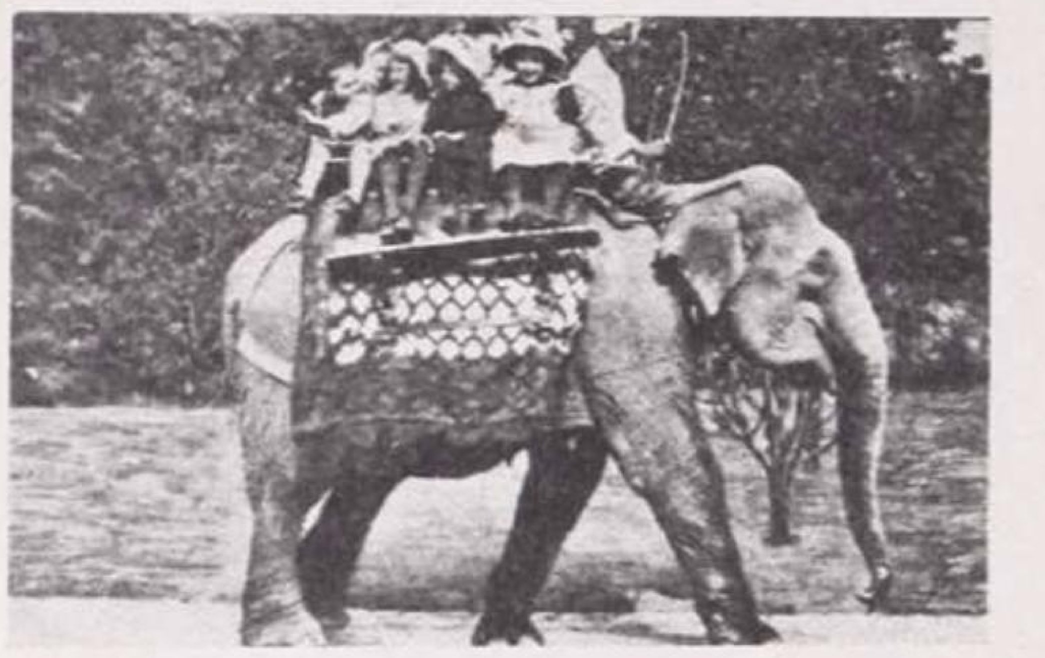
SZILÁGYI GYÖRGY:

NAPPAL AZ ELEFÁNT TETEJÉN!

(ÁLLATI NOSZTALGIÁK)

Ó, letűnt idők elefántja,
derék ormányos, szelid Sziám,
ki engem is vittél hátadon,
szálljon hozzád elkésett „sziá”-m...

Felülnék rád még, hogyha lennél,
jobban mondva, ma már csak másznék,
mint szüreti lakodalomban
bortól becsiccsentett násznép...

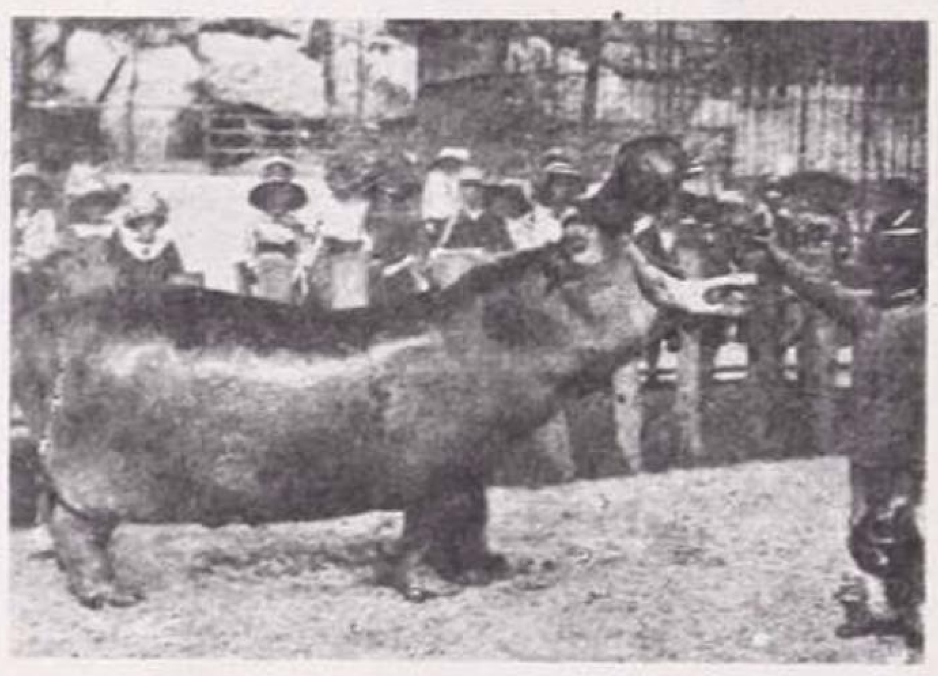
Ó, éneklő kutya, drága „Jiggs”!,
kik láthattak filmen, boldogok!
Hol vannak már az ilyen filmek,
s hol vannak ma ilyen bulldogok?!

Akarnám még, hogy felvonítsál,
bár csak álom, amit akarok,
még jó, hogy mindig emlékeztet
vonításodra a pop, a rock...

Ó, múltam vízilova, Tyutyu!
Te vitted valaha a prímet
az Állatkertben (sajnálom, hogy
nevedre nem találtam rímet...)

Tátott szádba kalácsot dobnék,
(neked mindig jól ment a tátás),
kár, hogy nem élsz, mert sokat javult
Tyutyukám, nálunk a közellátás!

S te jó madár, ó, gáláns gólya,
ki csőrödben vittél, mint pulyát,
s én mulya pulya, bőgve néztem
az Élet kitárt kapuját!

Bőgnék csőrödben bízvást újra,
s míg a föld könnyeim' beissza,
megkérnélek: ahonnan hoztál,
oda azonnal vigyél vissza...!

POLITIKAIKÖNYV-NAPOK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az orvos, miután megvizsgálta a beteget, azt mondja neki:

— Egyen sok halat, abban foszfor van.

— De doktor úr, én meggyógyulni szeretnék, nem pedig világitani éjszakánként!

– Kérek egy kiló almát, de adja olcsóbban, mert viszonteladó vagyok.

SEMMI KÉTSÉG

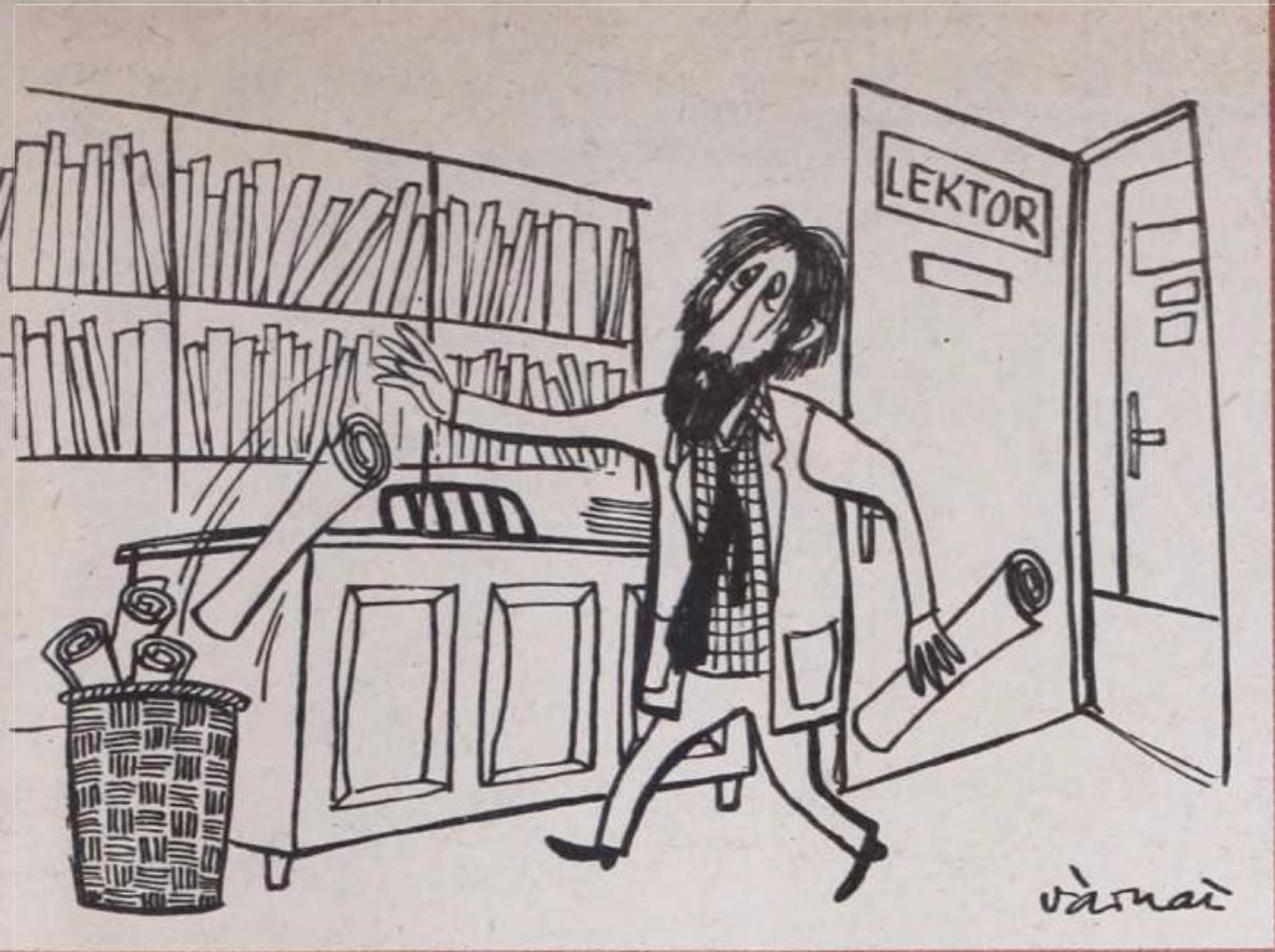
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mondja, miért ütötte bal kézzel pofon a sértettet?

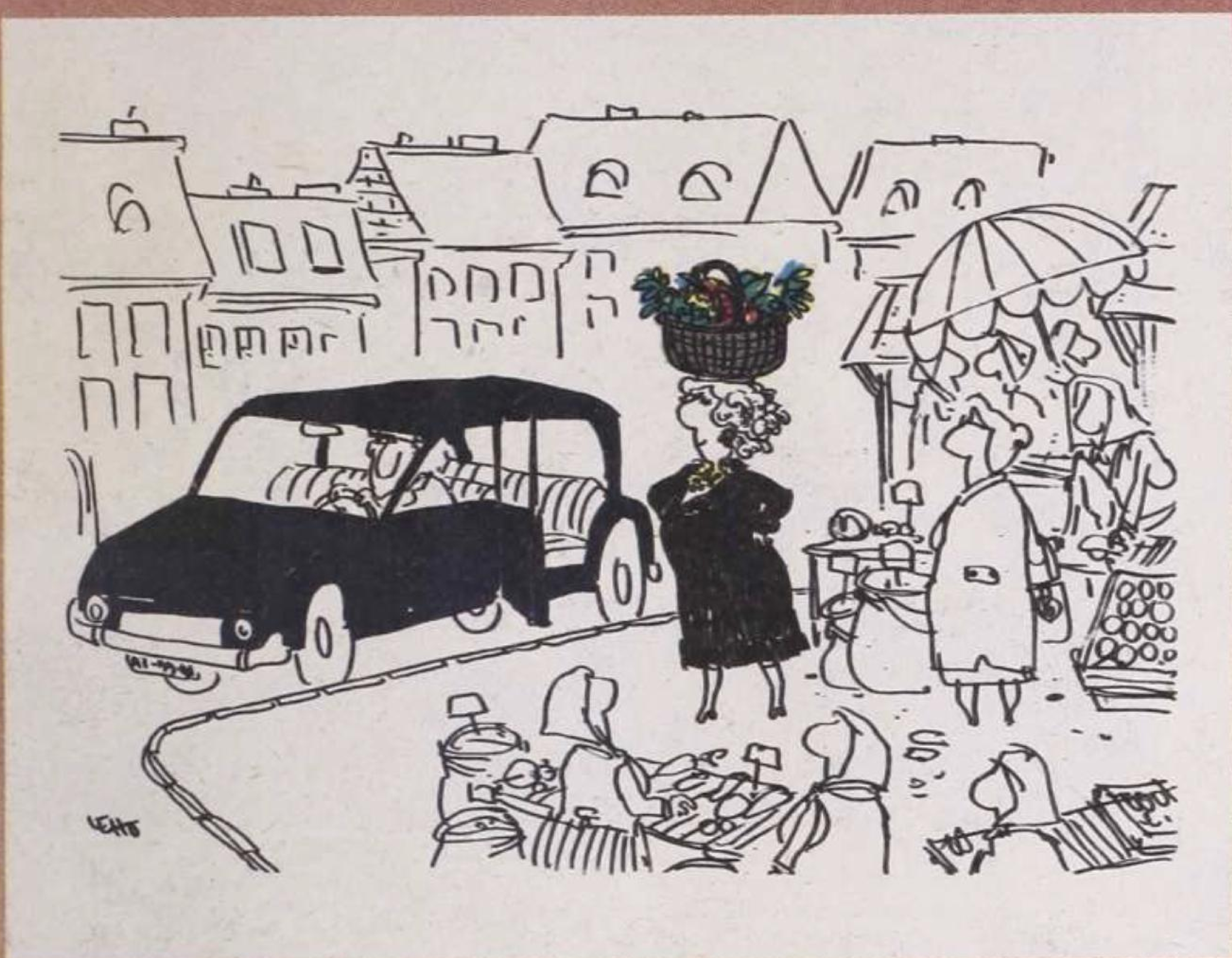
— Azért, mert a jobb kezemmel éppen abban a pillanatban kezet fogtam vele.

POHÁRKÖSZÖNTŐ

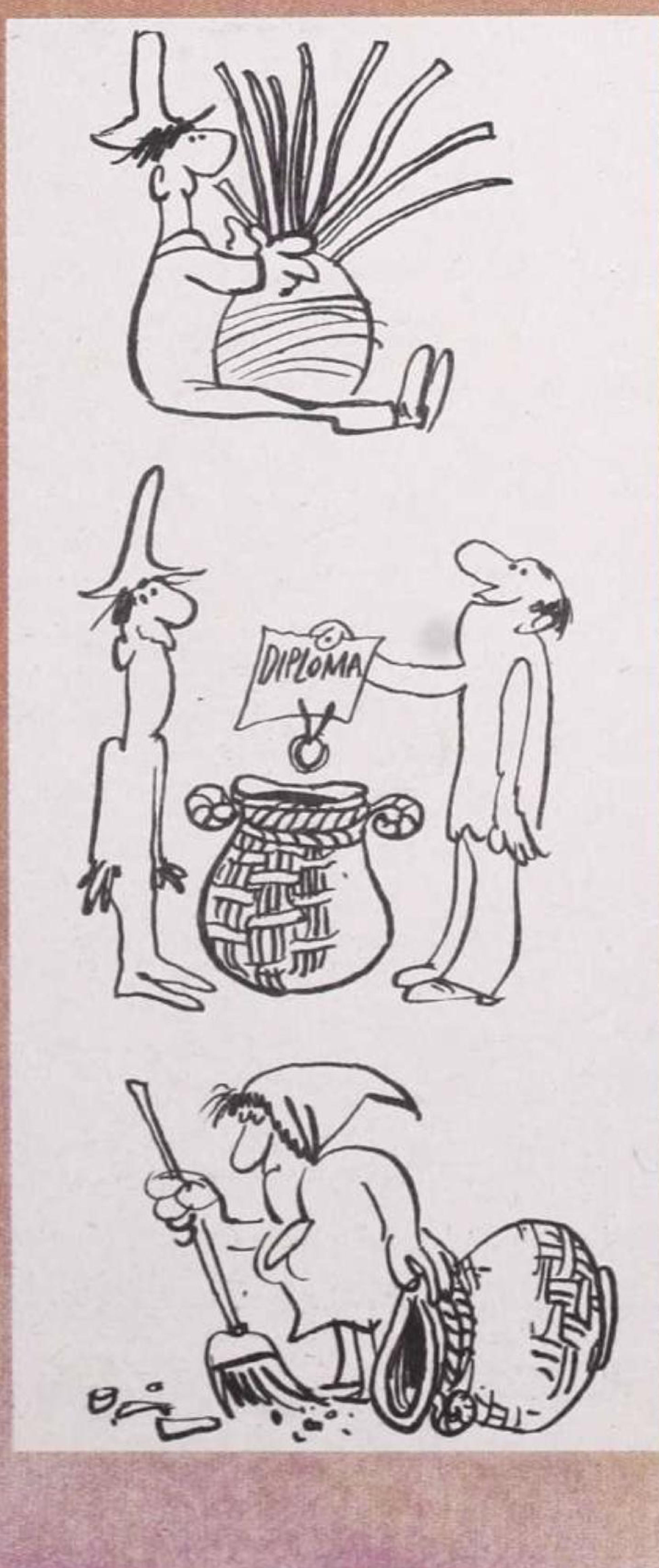

KOSÁR

VÁRNAI, DALLOS, LEHOCZKI, FÜLÖP, HEGEDŰS, SAJDIK

CSAK AKARNI KELL!

Több hónapos hercehurca — bontás, építés, újabb bontás, toldozás-foldozás, leállások, majd éjjel nappali rohammunkák — után befejeződött a XIII. kerületi Csanádi utca felújítása.

Ámde: ott maradt a Rajk László és Fürst Sándor utcai járdaszigeten két szerszámosbódé. Emléknek? Dísznek? Újszerű térplasztikának? Ki tudja?

Szerencsére csupán néhány hétig. Mert jött egy hatalmas teherautó, izmos férfiakkal, s egykettőre kipakolták a bódékból a lapátokat, ásókat, csákányokat, miegymást, majd gondosan lepakolták az üres faházakat, s mint akik jól végezték dolgukat, távoztak. Alig telt el néhány nap, újabb teherautó tűnt fel a láthatáron, újabb deltás legénységgel. Hipp-hopp felrakták a platóra a bódékat. Nem is maradt a járdán más, mint egy csomó betontömb, melyek korábban a bódék „lábazatául" szolgáltak, a környékbeli kutyusok, a városromot játszó gyerekek örömére. De nagyvártatva mit láthattak a Csanádi utca edzett idegzetű lakói? Befutott a harmadik teherautó és a vele érkezett brigád tagjai szépen, komótosan glédába rakták a mázsás betonkockákat, és a környéken hónapok óta kallódott törött útelzáródeszkákat. Akkurátusan, egy vonalba, merőlegesen az úttestre, hogy az arra járók, öregek, fiatalok — kénytelenek legyenek átlépni, átugrálni, átbotorkálni rajtuk, mint a Rubiconon. A gondos, körültekintő munka után a harmadik teherautó is elporzott a helyszínről.

Most itt tartunk. Elképzelhető, hogy valahol már javában töltögetik annak az újabb, immár negyedik teherautónak a menetlevelét, amely hivatva lesz a libasorba rakott betontömböket végleg elszállítani. De ez még csak a jövő zenéje.

Tanulság: körültekintő, gondos szervezéssel a legegyszerűbb, röpke félórácskát igénylő munka is elvégezhető többszörös idővel, pénzzel, energiával.

Csak akarni kell!

Hacsak... nem úgy áll a dolog, hogy a négy, egymással ugyan szorosan összefüggő munkafolyamat négy különböző vállalat „profiljába" tartozik.

Mert ha így van — könnyen elképzelhető —, akkor vissza az egész, sőt ezer bocsánat az okvetetlenkedésért.

Garai Tamás

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

KÉRDÉSEK CSABÁHOZ

A jó emlékezetű Gábor Andor és Gál György eltűrte volna a Hajnal-dossziét, avagy nekik elveik voltak? Levelem nyilván nem közlik, de magukban se érveljenek azzal, hogy a levelek — pl. a fűzfapoéták verstömege — sora igazolja az eljárásukat, hiszen a szerkesztőséghez intézett levelek idézésével mindent és mindennek az ellenkezőjét bizonyítani lehet.

Bana József tanár
Révai Gimnázium, Győr, 9021

■

Az igazat megvallva, már elvesztettem a nyomot, ami rávezet arra, mi robbantotta ki a Hajnal-háborút. Úgy rémlik, mintha a nudista stranddal indult volna az egész és most már a városi disznótartás szintjén folyik a társalgás. Nem hiszem, hogy bárki is felemelné a szavát az ellen, hogy Hajnal-disznót tartson a lakásában.

Bárdos Attila, NDK
2380 Barth, Baustrasse 60.

■

Lenne néhány kérdésem a bátor és okos Hajnal Csabához, Önökön keresztül. Miért nem kéri meg a Magyar Televíziót, hogy ismételje meg azt a filmet, amelyet annak idején Vitray úr készített Puskással? Amikor Puskás törte a magyar nyelvet és sehogyan sem akart emlékezni a 6-3-ra. Kérdezzen meg egy nyugdíjas házaspárt, ha eltöltenének két éjszakát valamelyik szupermodern szállodánkban, a hónap többi napján miből élnének? Miért a Mundialon leégett focisták nagy részét távolíttatta el Mészöly, ahelyett hogy ő lépne vissza, hiszen ezeket a játékosokat ő hívta és készítette fel? Ha a televízióban az a divat, hogy sok nyugati filmet vásárolnak, miért nem a jó alkotásokat veszik meg? Vagy csak az a lényeg, hogy nyugati legyen?

Az a véleményem, hogy a szexnél és a butik-ügyeknél ezek lényegesen értelmesebb kérdések, ezekről kellene vitatkozni.

Csebő János
Sopron

RUDABÁNYÁCSKA MIÉRT NEM?

Volt községünk Rudabányácska társközségünkkel, Széphalommal együtt, Elnöki Tanácsi rendelet értelmében, január elsejétől — közigazgatásilag — Sátoraljaújhely városhoz csatlakoztatott. Az lenne a kérésünk, hogy a VOLÁN vállalat autóbu-

szait helyi járatként közlekedtesse. Többszöri próbálkozásunk — a Városi Tanács segítségével is! — eddig betonfalba ütközött. Sérelmünket azért is jogosnak érezzük, mert volt társközségünknek, Széphalomnak megadták ezt a lehetőséget, holott a város központjától mindkét városrész egyenlő távolságra van.

Kozma János
pártalapszervezeti titkár
Sátoraljaújhely,
Lőtér u. 2. 3945

BEADVÁNY EGY KIADVÁNYRA

Régi nagy gondunk megoldásához segített hozzá bennünket a Magyar Posta, amikor postai fiókunkba, leveleink közé tette a „Hogyan telefonáljunk Magyarországon?" című színvonalas tájékoztatóját — mindjárt három példányban. Tekintve, hogy kisüzemünk mindössze egy telefonvonallal rendelkezik, ez arra mutat: a posta minél nagyobb tömegeket kíván tájékoztatni a telefonálás mikéntjéről, nem takarékoskodva sem papírral, sem a költségekkel.

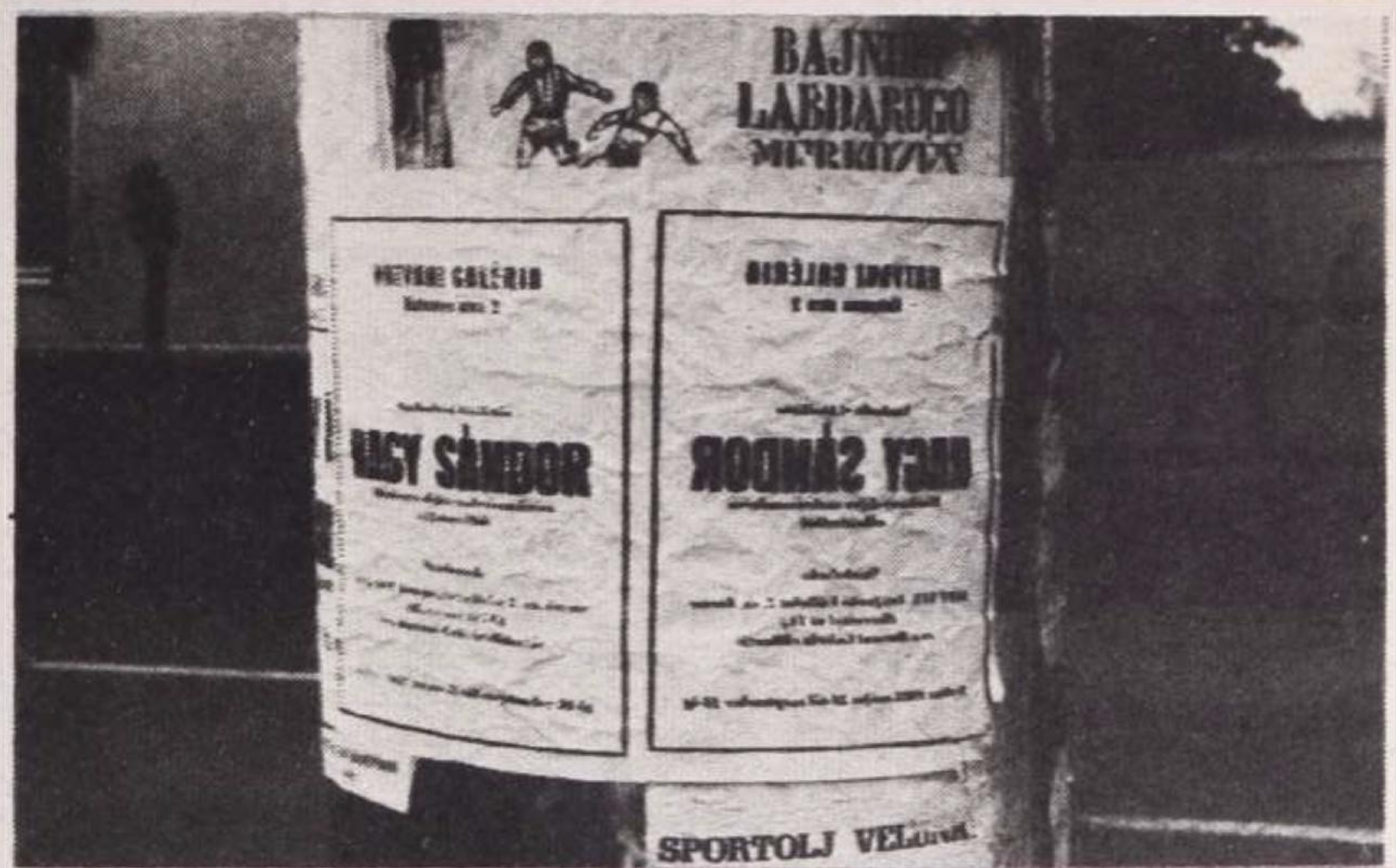
Ezzel kapcsolatban csupán egy kérdés vetődik fel bennem: miért nem?

A tájékoztatót ugyanis nem csak három példányban, de három — német, francia és angol — nyelven adták ki, így okosítván ki hazánk lakosságát a hazai és a nemzetközi távhívással kapcsolatos tudnivalókról. Magyar szöveg mindössze néhány sornyi található a kiadványon: Kiadja a Magyar Posta Tájékoztató Szolgálata az IPV gondozásában.

Lehetséges, hogy e kiadványra fordított összegből néhány új, közhasznú nyilvános telefonállomás létesítésére is futotta volna? S akkor nemcsak azt tudnánk, hogyan kell, hanem azt is, hogyan lehet telefonálni Magyarországon, azokon a helyeken is, ahol most kilométeres távolságokban sem lehet telefonfülkét találni.

Orbán József
Gyöngyös, Sóház u. 9. 3200

TÜCSÖK és BOGÁR

Tükörplakát. Ezt hogyan csinálhatták...

(Hatvanban fotózta Laczkó István)

A legjobb fialások azokból a vemhesítésekből adódnak, amelyeket akkor végzünk, amikor a koca a kannak és az embernek egyformán megáll. A főivarzás 48 óráját 4 szakaszra osztva (4 X 12 óra) a két középső időszak felel meg ennek.

Annak a kocának teljesen mindegy?

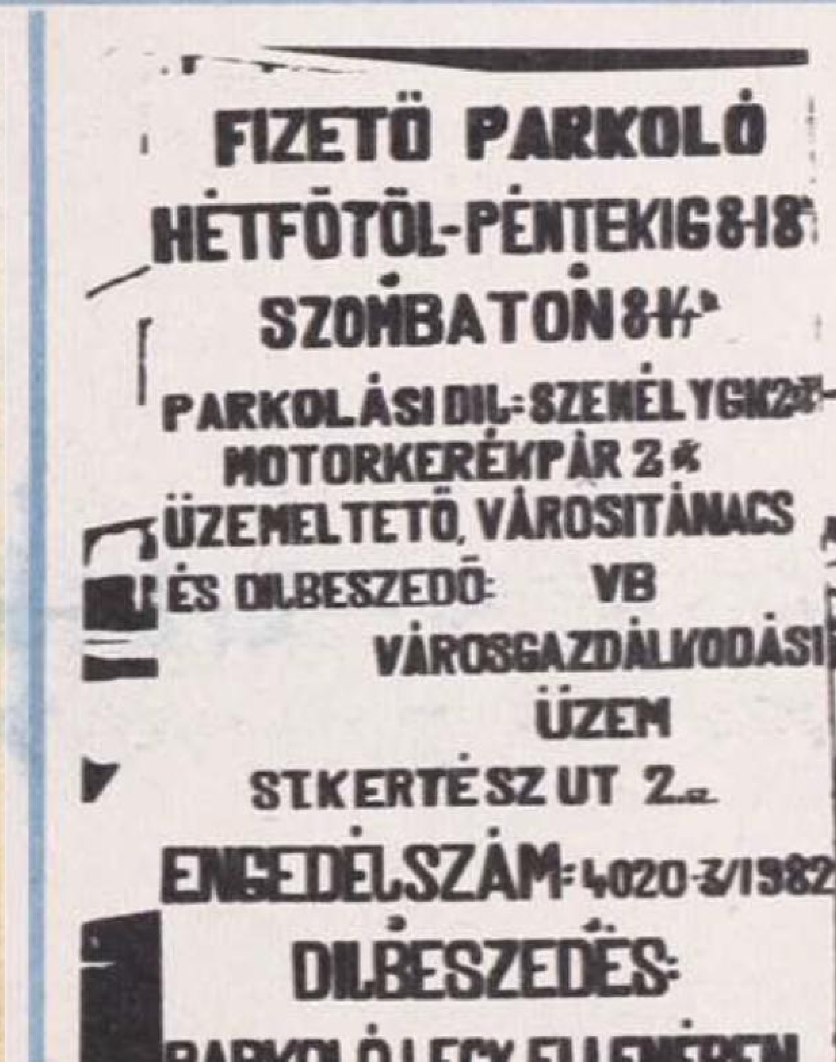
(Beküldte Molnár László, lébénymiklósi olvasónk)

Viki: „Meddig kell még várakozni?"

Minthogy a tábla azt jelenti: várakozni tilos — csak az első rendőr megérkezéséig

(A Képes Újságból nyírta Farkas Erika, csengődi olvasónk)

A szép plakát az utca dísze!

(Salgótarjánban fotózta Geczkó Károly, pásztói olvasónk)

Versenyen kívül — bemutatkozott a Kölcsey Ferenc Művelődési Központ ritmikus sportgimnasztikai csoportja

A csoport versenyen kívül. a szemlélő magán kívül.

(A Hajdú-bihari Naplóban találta Szöllős Gábor, debreceni olvasónk)

ÚJ REJTVÉNYÜNK:

Minden szinten szinte minden

– ELSŐ FORDULÓ –

Elkéne egy kis plusz dohány a karácsonyi hercehurcához, igaz?

Nos, **a Corvin Áruházzal koprodukcióban** kereseti lehetőséget nyújtunk. Egy kis fejtörés, valamivel több szerencse és máris hozzá lehet jutni

A HARMINCEZER FORINTOS ÖSSZNYEREMÉNY

kisebb-nagyobb részéhez. **Főnyeremény tízezer forint. Ezenkívül két ötezer forintos nyereményt és húsz darab 500 forintos vásárlási utalványt sorsolunk ki.**

Az eljárás a következő. **Négy héten át négy rejtvényt közlünk. Mind a négy rejtvény megfejtése egy-egy szó. Ezt kell beírni az adott lapszámban közölt szelvény megfelelő helyére.** Négy hét, négy szelvény, négy szó. **Ezt a négy kitöltött szelvényt kell beküldeni egyetlen postai levelezőlapra ragasztva december 1-ig a Ludas Matyi szerkesztőségébe. Cím: Budapest 1977.** De csakis a négy hét elteltével és mind a négyet egyetlen levlapon. Végtelenül szomorúak lennénk, ha bárki is különkülön küldené be a heti megfejtéseket, mert ezeket — könnyeket morzsolunk a szemünkből — nem vehetnénk figyelembe. A helyes megfejtők között — és melyik megfejtő nem helyes? — a **díjakat december 6-án délután tizennégy órakor kis műsor keretében sorsoljuk ki a Corvin Áruházban.**

Ja, még valami! Nagyon csodálkoznánk, ha a négy szó együtt nem adna egy kissé nyakatekert, de ebben a formájában roppant időszerű közmondást.

Hát akkor rajt!

ELSŐ SZINT: KULTÚRCIKKOSZTÁLY

A Ludas Szupermarket osztályvezetője egy pocsék reggelen elájult, mert a kultúrcikkosztály néhány páratlan értékű reprodukcióját baleset érte.

Az egyik pótolhatatlan műalkotásra tinta fröccsent — huncut kis úttörők látogatták előző nap az áruházat.

A másik pótolhatatlan műalkotást megrágta Cecília, a vezérigazgató palotapincsije — pedig kutyákat az áruház területére hozni tilos.

Egy harmadik műalkotásra — óh, azok a betyár gyerekek! — visszataszító mázolmányokat pingált egy avatatlan kéz.

Egy újabb pótolhatatlan műalkotást pedig csikk égetett ocsmányra — holott az áruház területén dohányozni tilos.

Az aggódó vezetőség nevében kérjük az érdemes műértőket, hogy agnoszkálják a megrongált festményeket és a festő nevét írják be a kockahálózat megfelelő sorába. **A megvastagított négyzetekbe jutó betűk adják az első rejtvény megfejtését, a közmondás első szavát. Ezt kell a szelvényre bevezetve szerkesztőségünk címére elküldeni.**

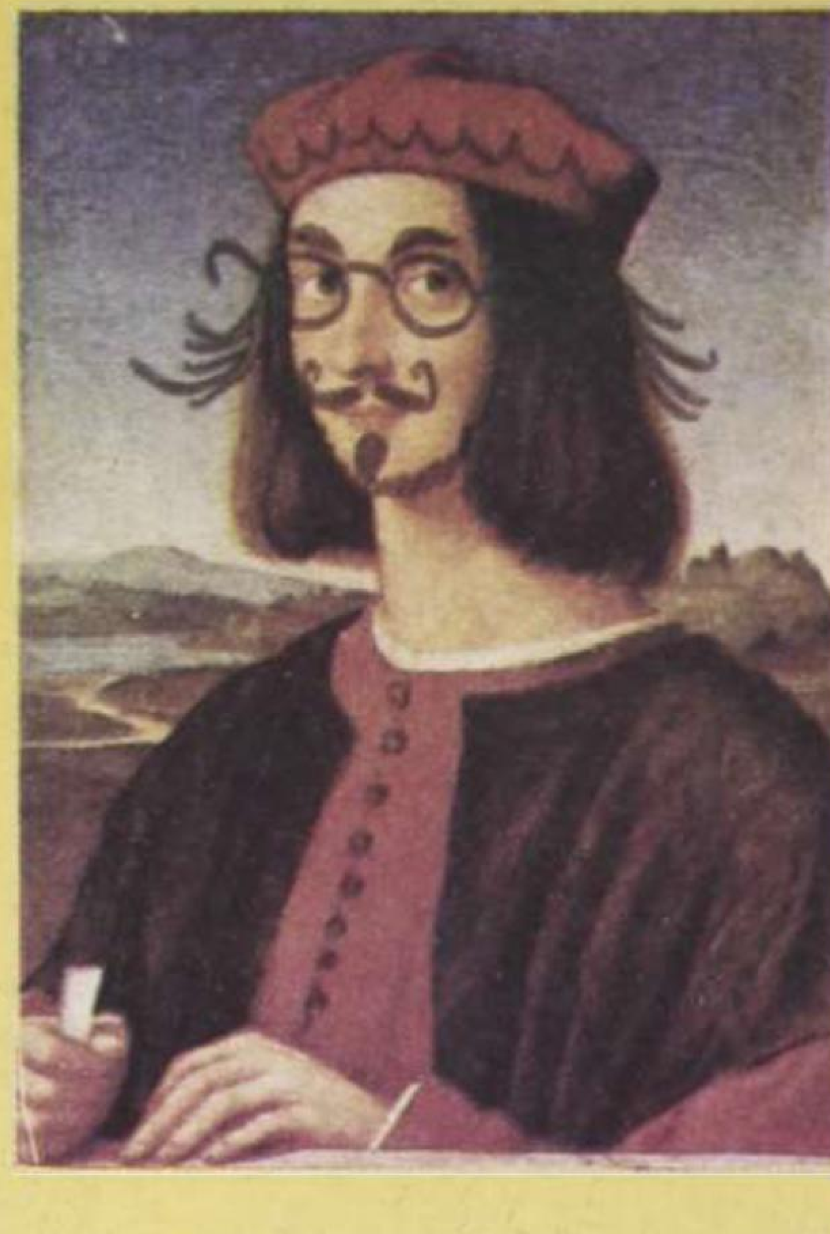
De nem most! Majd csak a negyedik hét után. A következő hárommal együtt.

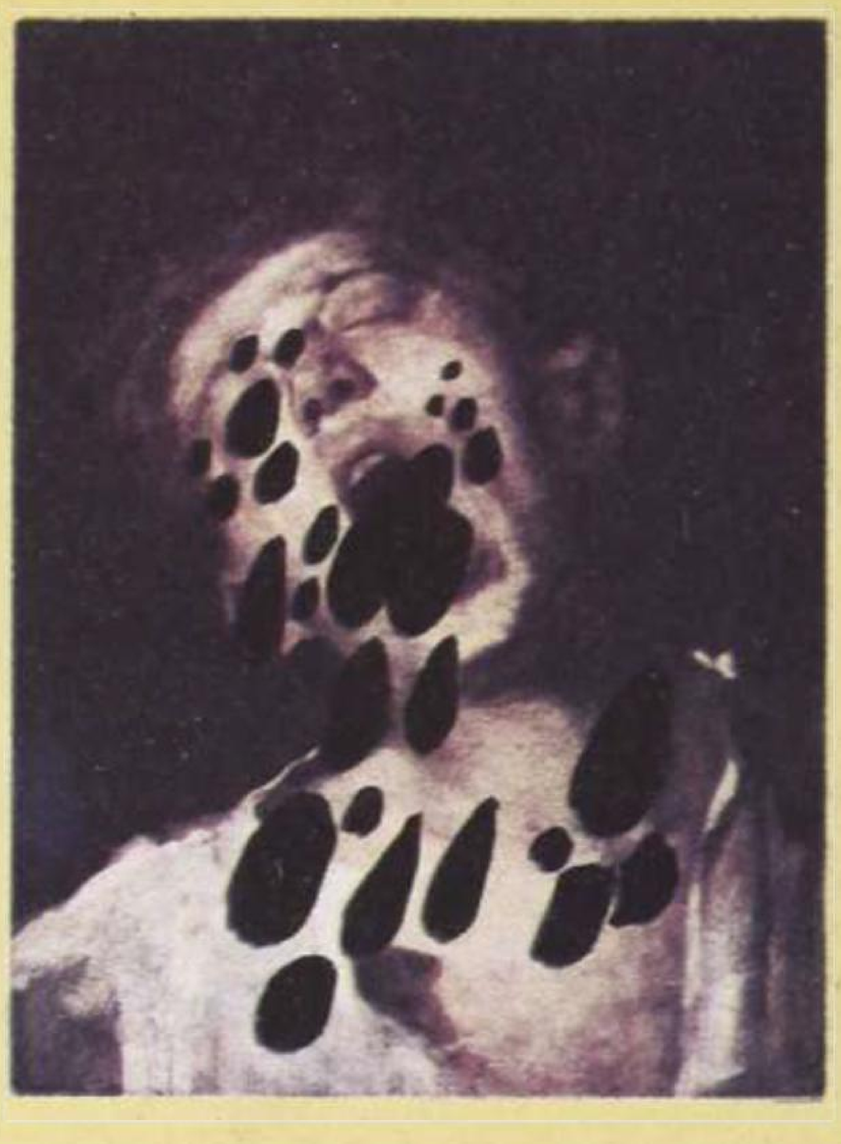
Szíves fáradozásaikat köszönve maradunk addig is maximális tisztelettel.

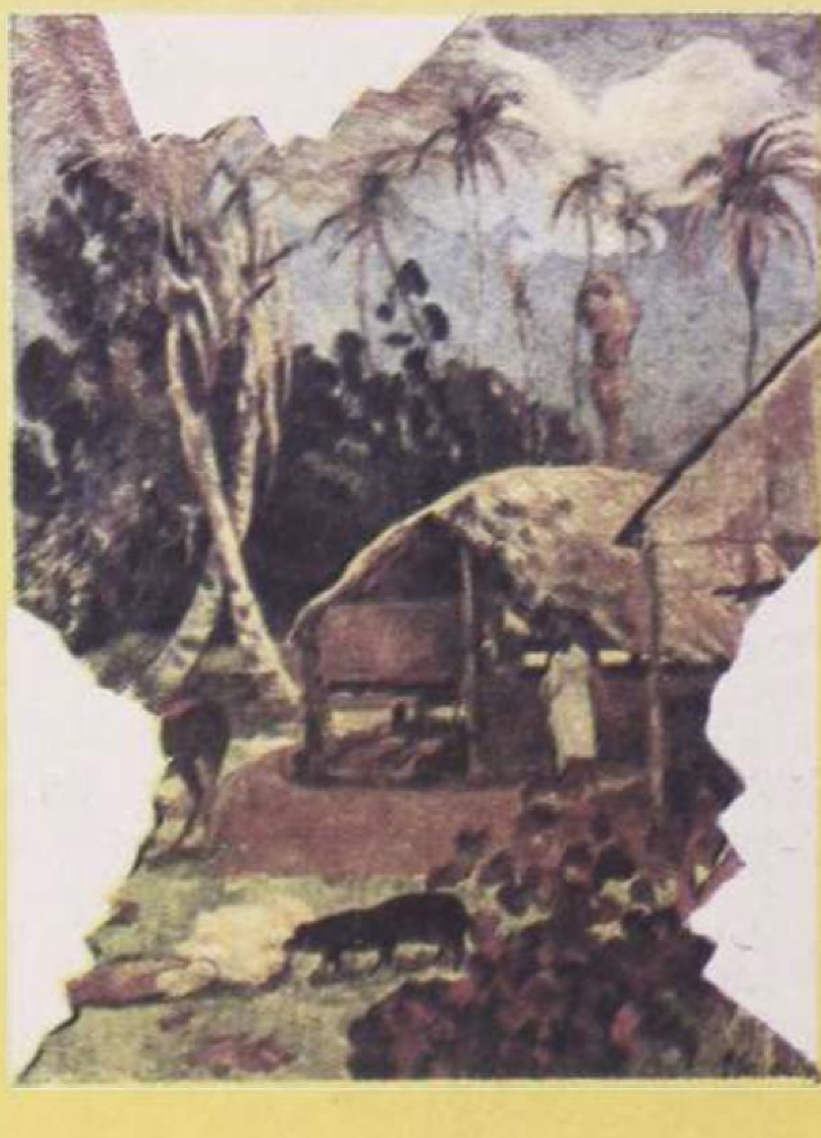
1									
2									
3									
4									

Ludas—Corvin rejtvény

I. szelvény

TRIBÜN

Frank Hammond, a kitűnő teniszbíró úgy jelent meg a baseli versenyen, mint önmaga árnyéka. Megszokott százötven kilójából orvosi tanácsra leadott vagy ötvenötöt. Amikor az egyik profijátékos meglátta, elsápadt:

— Tavaly Párizsban volt két hibás ítélete ellenem. Akkor azt mondtam neki, hogy éljen egy évig kenyéren és vízen. A fene gondolta, hogy szó szerint veszi.

●

Jó kis definíció a Reader's Digestben:

— Erősnek tekinthető az az ember, aki képes arra, hogy egy tábla csokoládét két mozdulattal négy darabra törjön és aztán csak az egyiket egye meg.

●

Válóperes tárgyalás, a csatár felesége tesz vallomást.

— Ez az ember házasságunk három éve során csak egyszer hozott némi napfényt az életembe. Amikor hazajövet bevágta az ajtót és ettől leszakadt a redőny.

●

Billy-Jean King, a nemzetközi tenisz Idős Dámája megírta az életrajzát. A kötet megjelenése előtt a kiadó arra kérte, hogy szerkesszen néhány ajánló sort, hadd fogyjon az áru. Billy-Jean King néhány ajánló sora a következőképpen kezdődött:

— Én egy nagyszájú, önző, kiállhatatlan perszóna vagyok, vastag lábakkal és sanda szemmel.

A kiadó ezekután mégis inkább lemondott az ajánló sorokról.

●

A gyúró a partvonalhoz szalad és bemutatja a cserét jelző táblát, amelyen egy nagy nulla látható. A játékvezető nem érti.

— Kicsoda az a nulla, akit maguk le akarnak cserélni?

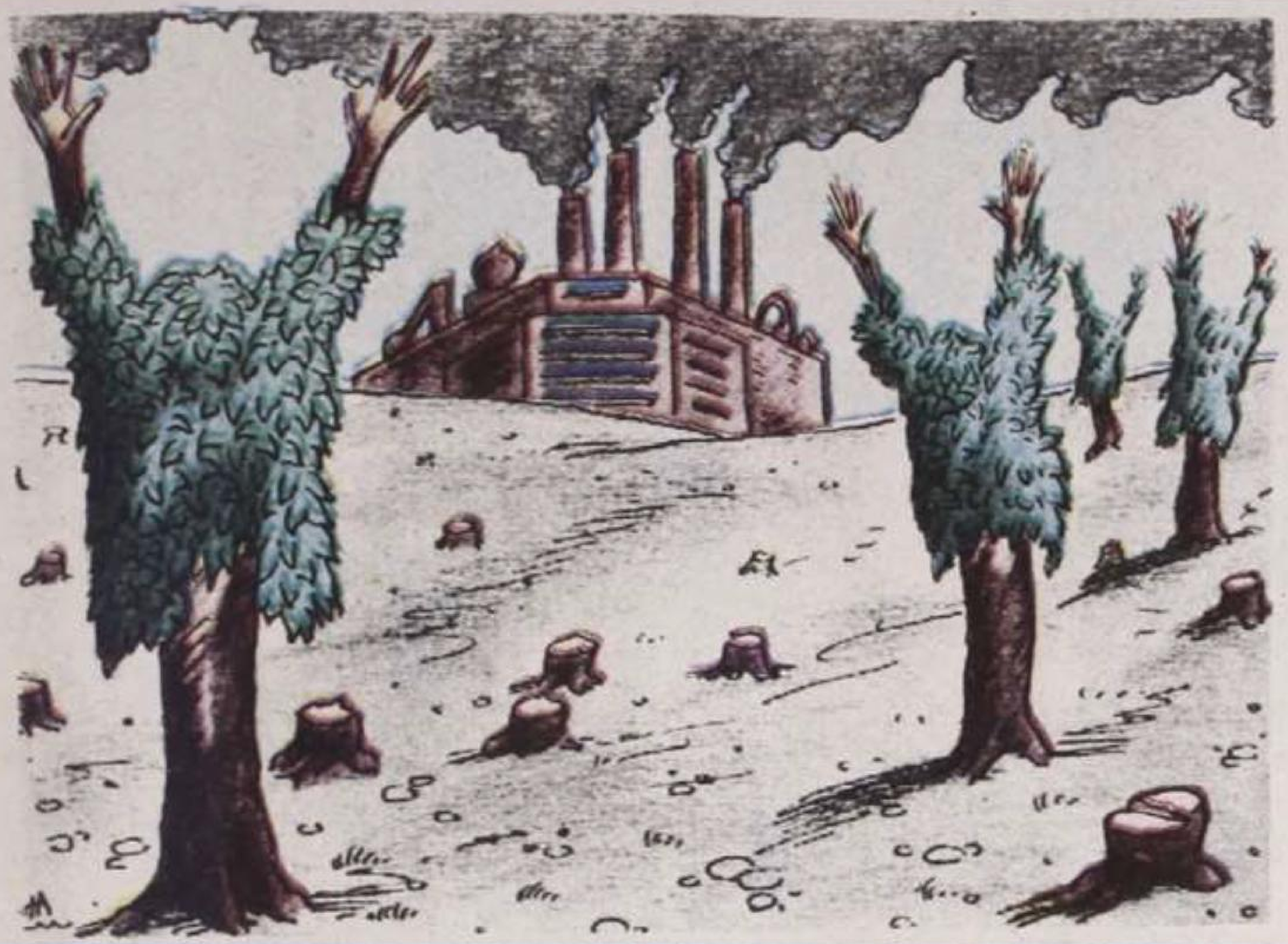
— Buta kérdés — mondja a gyúró. — Természetesen maga.

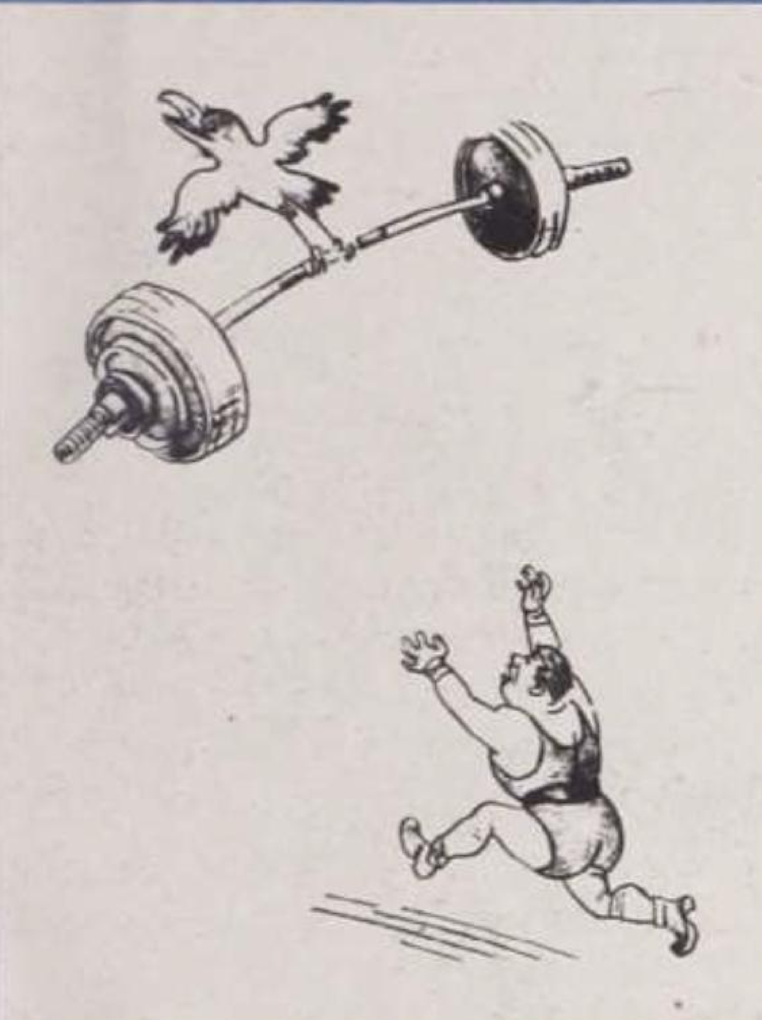
(p. p.)

FIATAL HÁZAS

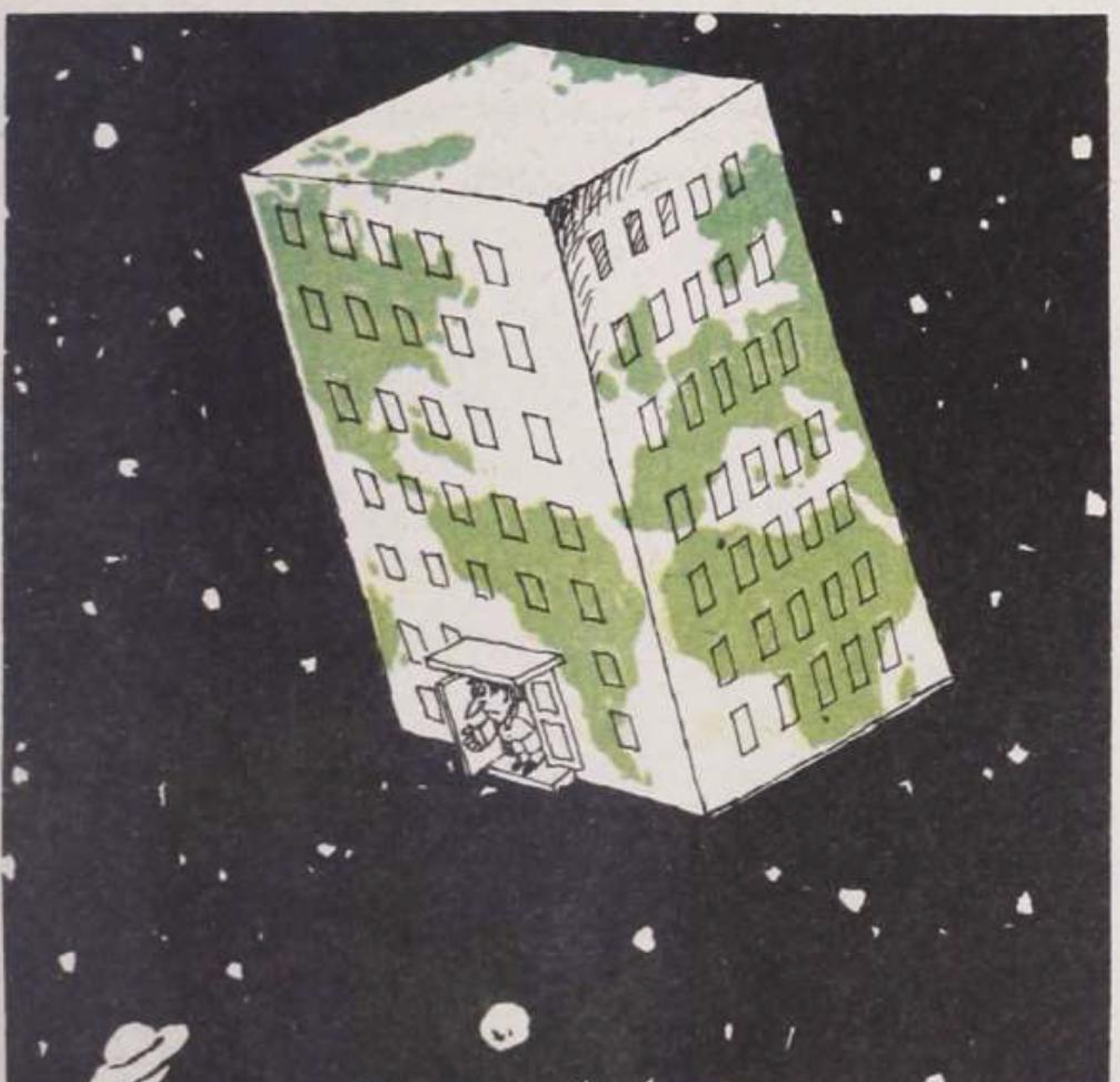

IMPORT HUMOR a Szovjetunióból

MENNYEI VICC

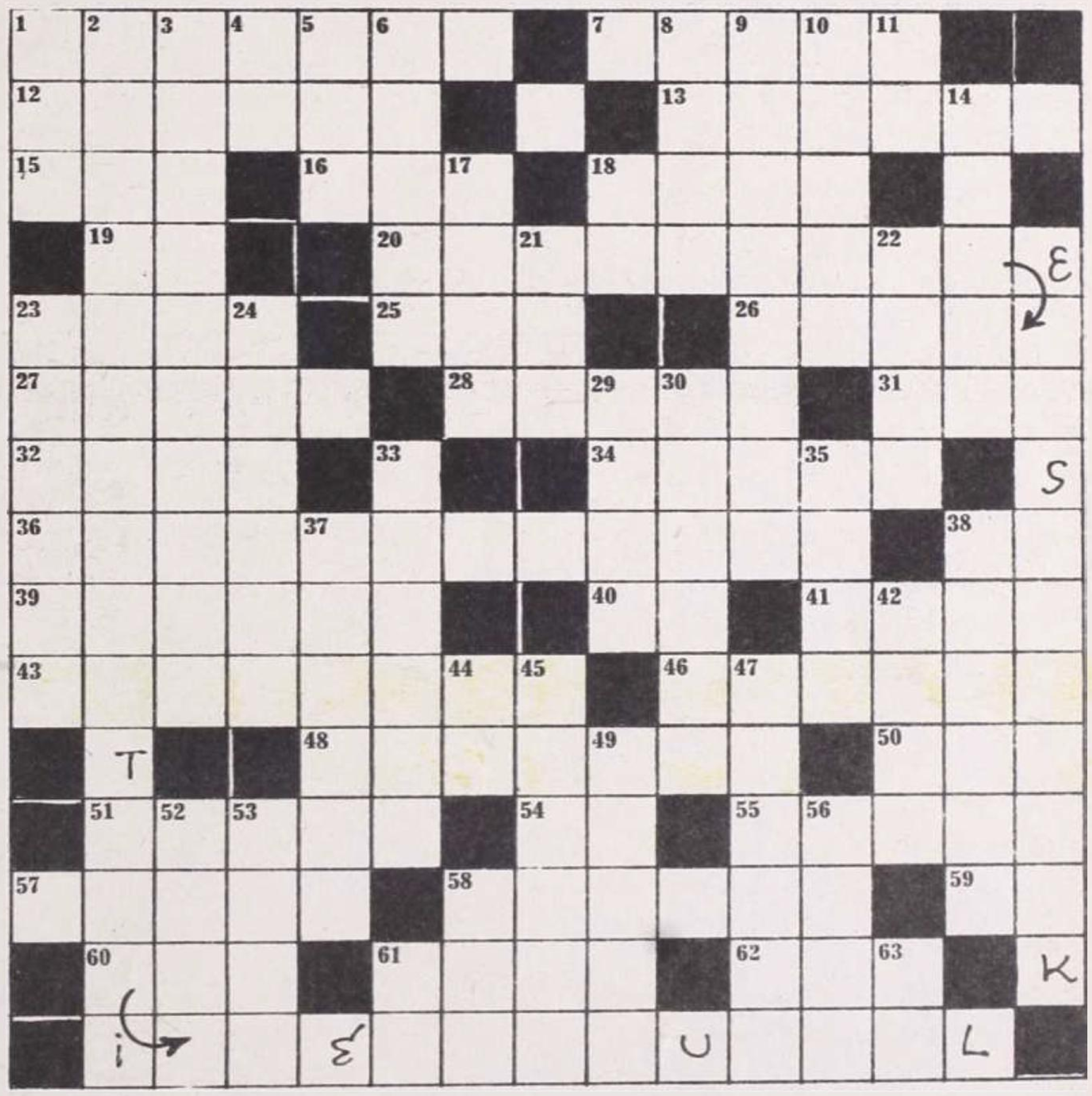
Ötven asszony áll a mennyország kapujában Szent Péter előtt, bebocsátatásra várva. „Csak azok kerülhetnek be — közli Szent Péter — akik a férjükhöz egész életükben hűek voltak!" Ezekre a szavakra negyvenkilenc asszony visszafordul, csak egy marad a helyén. — Vízszintes 20 — függőleges 2! — kiáltja erre Szent Péter. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 8-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Ma már nem divatos tánc
7. Háziszárnyas
12. Kedvelt szobanövény
13. László, aki hat éves
15. És a többi
16. Becézett Olga
18. Irodalmi műfaj
19. Az alumínium jele
23. Ukrajnai város a Tisza mellett
25. Sűrűn, buján nőtt
26. Jelentős angol fizikus (1773—1829)
27. Régmúlt idők fejfedője
28. Iparosember
31. S. Ó. A.
32. Dupla áldás
34. Az egyik szögfüggvény
36. Krúdy Gyula egyik hőse
38. Szintén
39. A per vége
40. U. B.
41. „. . . . rá víg esztendőt"
43. Zrínyi Miklós építtette, a törökök pusztították el
46. Mitológiai főisten (latin neve)
48. Nemesítetlen gyümölcs
50. Tudomány
51. Képzelt emberfölötti lény
54. K. O.
55. Még nem ment férjhez
57. Kocsis eszköze
58. Nyelvtani fogalom (szófaj)
59. A törzshangsor első hangja
60. Nagyon öreg
61. Egészséges időtöltés
62. Jugoszláviai város

FÜGGŐLEGES

1. Méhek otthona
3. A haramiák főnöke
4. Római 49
5. Idegen szóösszetételekben a jelentése: új
6. Aljas, hitvány, becstelen
8. . . . . iacta est
9. Csokonai bohózati hősnője
10. Nálunk is meghonosult olasz köszönés (névelővel)
11. A szilícium jele
14. Ez volt Mata Hari
17. Becézett Ilona
18. V. J.
21. L. S. Z.
22. Kutyának mondható
23. Cipőipari ragasztószer
24. Felperes az alperest . . . .
29. Csemegebor
30. Harangszó, esetleg óraütés
33. Magyar város
35. Finn férfinév (Kekkonen keresztneve)
37. Colorado (USA) állam fővárosa
38. Atlanti-óceáni sziget, köztársaság
42. Vissza: a négyszög ellentétes sarkait összekötő egyenes
44. Átnyújt
45. Félelmetes fegyver
47. Deszkakerítés
49. A hűbériség korában lovon katonáskodó nemes
52. Kikötői hajóhíd
53. Angol férfinév (az Antal változata)
56. Lefelé hull
58. Ékezetes tagadószó
61. Rövidítés aláírások után
63. S. A.

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130

SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/44
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

TALÁLÓS KÉRDÉS

című rejtvényünk megfejtése:

Aki mások arcának verejtékével keresi a kenyerét.

200—200 forintot nyert:

Mosonyi Antal, Körmend, Rákóczi u. 62. 9900
Beke Imréné, Bp. Eszék u. 12. 1114
Harmath Tibor, Biatorbágy, Pf. 11. 2051

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Őszi esűcs (rajzos revü a címlapon és a 8—9. oldalon)

Szilágyi György: Szelek a színpadon

Tóth Gyula: Pénz, pénz, pénz

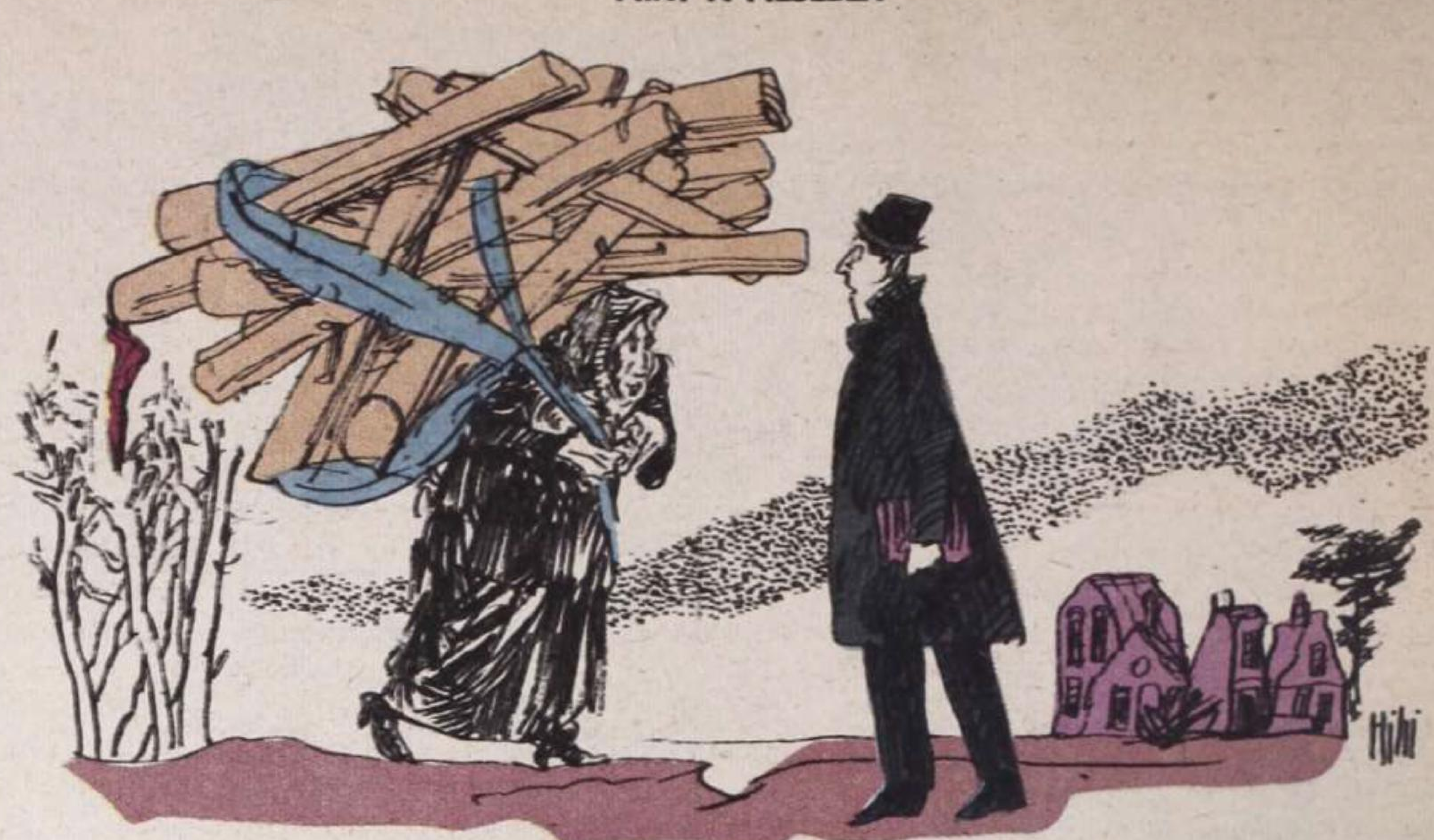
Peterdi Pál: A Spronc-féle összeesküvés

INKVIZÍCIÓ

– Az a baj, hogy a feleségem engem alacsony, köpcösnek ismert.

MINT A MESÉBEN

– Mivel öreganyádnak szólítottál, fiam, cserébe a gerendáimmal aládúcolom a házadat . . .

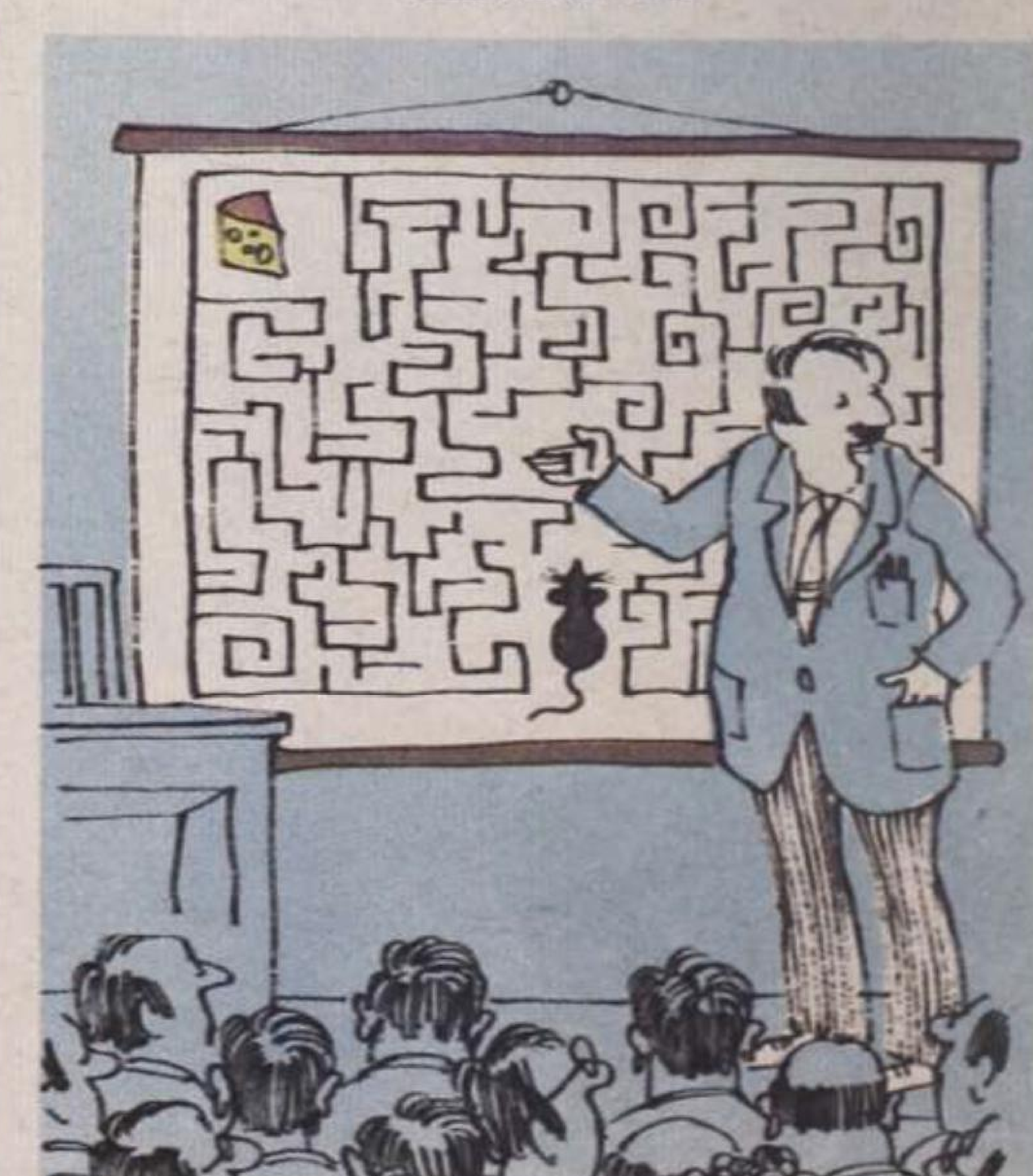
– Tessék mondani, melyik színházban nem motyognak!

NEM HISZ A SZEMÉNEK

– Rögtön leszédülök innen! Csak nem „saját halott" lettél?

VEZETŐKÉPZŐ

– Ma az ösztönzőkről fogunk tanulni.